NOVETATS EDITORIALS

09/2021

LLIBRES COM TU

institució
alfons el magnànim
centre valencià
d'estudis i d'investigació

www.alfonselmagnanim.net

NOVETATS09 tardor 2021.indd 1 27/9/21 14:20

Premis València 2021

i València Nova
per a menors de
36 anys

valencià i
castellà

narrativa
poesia
assaig
novel·la gràfica

institució
alfons el magnànim
centre valencià
d'estudis i d'investigació

www.alfonselmagnanim.net

NOVETATS09 tardor 2021.indd 2 27/9/21 14:21

BIBLIOTECA D'AUTORS VALENCIANS

Obra narrativa completa

Ernest Martínez Ferrando
Edició i introducció de Vicent Alonso

2021
Biblioteca d'Autors Valencians, 69
ISBN: 978-84-7822-852-2
1004 pàgs.
195 x 115 mm
25 €

Aquest volum presenta la narrativa completa d'Ernest Martínez Ferrando depurada d'elements accessoris i precedida d'un estudi introductori que analitza l'obra i la biografia d'un autor imprescindible en la nostra història literària. L'autor aprofità les successives reedicions de les seues narracions no solament per a revisar-ne la llengua emprada o per a perfilar-ne aspectes estilístics, sinó també per agrupar-les en reculls diferents tant pel seu contingut com per altres recursos que els contistes de tots els temps empren habitualment a fi de donar a cada llibre un plus de significat que va més enllà de la mera agrupació de peces diverses. Publicar, doncs, l'obra narrativa completa d'un autor semblant exigeix l'ordenació del conjunt de narracions amb criteris que superen la mera cronologia i la simple acumulació dels llibres progressivament editats. A més, cal tenir en compte uns altres elements que guiaren la seua producció i que configuraren la forma i el contingut dels seus llibres. D'una banda, la voluntat militant d'aconseguir una evolució substancial en la concepció del conte com a gènere en un període en què la crítica demanava ininterrompudament la necessitat de la novel·la. D'una altra, la creació d'una narrativa de ficció que en gran part era deutora d'una ferma intenció autobiogràfica amb la València de principis del segle XX com a rerefons.

Encara el petit Rovira no havia arribat a tastar la soda de menta quan de sobte apartà el vas dels seus llavis per observar l'individu que en aquell moment entrava al bar. Tot seguit se sentí neguitós. Cosa més estranya... De bon mati lí havia semblat veure el mateix home davant el seu domicili

© Fototeca.cat

Ernest Martínez Ferrando
(València 1891-1965). Com els seus germans, Eduard i Daniel, estudià en la Universitat de València i es llicencià en Història. El 1915 ingressà al Cos d'Arxivers, Bibliotecaris i Arqueòlegs i l'any 1919 fou destinat a l'Arxiu de la Corona d'Aragó, que arribà a dirigir des del 1940 fins la seua jubilació (1961). Paral·lelament inicià, també a València, la publicació d'escrits literaris que amb el temps el convertiren en un dels millors contistes de la nostra literatura. L'etapa central de la seua producció literària discorre entre el 1918 i el 1936. Després de la guerra, si bé derivà els seus esforços creatius cap a la vessant historiogràfica i arxivística, els seus escrits sempre comptaren amb un admirable *savoir faire* literari.

NOVETATS09 tardor 2021.indd 3 27/9/21 14:21

BIBLIOTECA D'AUTORS VALENCIANS

Espill

Jaume Roig
Edició i introducció d'Anna Isabel Peirats Navarro

2021
Biblioteca d'Autors Valencians, 70
ISBN: 978-84-7822-878-2
220 pàgs.
195 x 115 mm
22 €

L'*Espill*, de Jaume Roig, és una de les obres més representatives de les lletres valencianes del Segle d'Or. Ha estat considerada reiteradament com una obra exclusivament misògina i satírica. És una obra extensa, amb més de 16.000 versos, cosa que la fa difícil de llegir i, per tant, que siga necessària una guia que facilite la interpretació del contingut i les relacions amb obres anteriors. El caràcter enciclopèdic de l'obra permet aprofundir en aspectes relacionats amb la medicina, la teologia, la història i els costums de la València del segle XV, entre d'altres, i en la cultura literària i dels llibres sagrats. L'objectiu de l'autor és escriure una obra amb el propòsit d'ensenyar, a mode d'espill, a partir de versos aforístics i moralitzants alhora que satírics, d'interpretació morbosa i grollera. Açò fa que el lector se senta a sovint captivat per un aparent parany de lectura del qual es pot extraure un doble fi gens contradictori: fer humor i moralitzar al servei de la didàctica cap a una vida orientada a la salvació eterna. Aquesta edició es presenta amb una grafia actualitzada per tal de facilitar-ne la lectura sense alterar el text original.

Lo carnicer
que és necligent,
qui va sovent
al bestiar
per bous triar,
triant, triant
i confiant
de son saber,
veu-se llauger,
pert-ne la por. ***(vv. 6554-6663)***

Anna Isabel Peirats va obtindre el Premi Extraordinari de Doctorat (2003) a la Universitat de València i el Premi Milà i Fontanals d'Història Literària de l'IEC (2003) per l'edició crítica i l'estudi de *l'Espill*, de Jaume Roig. Va ser premiada per la Società Internazionale per lo Studio del Medioevo Latino (Sismel), de Florència (2002), i becada postdoctoral del Ministeri d'Educació i Ciència per una estada al Raimundus Lullus Institut de Friburg de Brisgòvia (Baden-Württemberg, Alemanya) (2002-2005) i a l'IIFV, imparteix docència a la Universitat Catòlica de València. Actualment és directora de l'Institut d'Investigació Isabel de Villena d'Estudis Medievals i Renaixentistes i de la revista científica *Specula*.

NOVETATS09 tardor 2021.indd 4 27/9/21 14:21

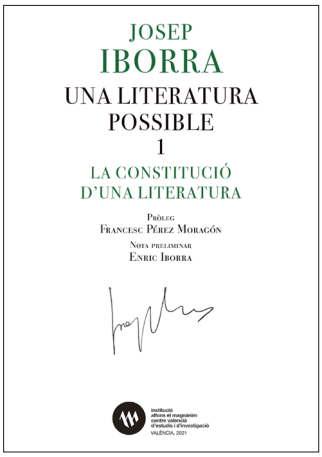

OBRA LITERÀRIA DE JOSEP IBORRA

Una literatura possible

Vol. 1: ***La constitució d'una literatura***

Josep Iborra
Pròleg, Francesc Pérez Moragón.
Nota preliminar, Enric Iborra

2021
ISBN vol. 1: 978-84-7822-890-4
ISBN obra completa: 978-84-7822-858-4
728 pàgs. 210 x 140 mm
18 €

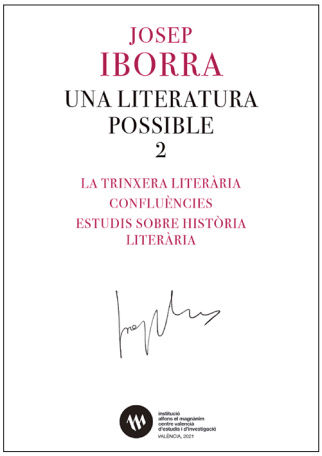

Vol. 2: ***La trinxera literària, Confluències, Estudis sobre història i literatura***

2021
ISBN vol. 2: 978-84-7822-891-1
ISBN obra completa:
978-84-7822-858-4
696 pàgs. 210 x 140 mm
18 €

Josep Iborra (Benissa, 1929-València, 2011), llicenciat en Dret i en Filosofia i Lletres i doctor en Filologia amb una tesi sobre Joan Fuster. Va ser director adjunt de l'ICE (1976-1981) i membre del Servei de Normalització Lingüística de la U. de València. Com a crític literari, va col·laborar en *Serra d'Or*, *L'Espill*, *Saó*, *El Temps*, *Reduccions*, *Caràcters* i *Revista de Catalunya*, entre altres. Va publicar el llibre de narracions *Paràboles i prou* (1955, 1995) i els volums d'assaig literari *Fuster portàtil* (1982), *La trinxera literària* (1995), *Confluències* (1995), *Inflexions* (2005) i *Breviari d'un bizantí* (2007). Pòstumament, s'ha publicat *Humanisme i nacionalisme en l'obra de Joan Fuster* (2012), *Fuster, una declinació personal* (2014) i *L'estupor* (2018).

Una literatura possible al·ludeix a la voluntat de Josep Iborra de contribuir a fer possible, mitjançant la crítica literària, una literatura moderna en català. L'autor centra la seua atenció en el País Valencià, resseguint tot el procés, vacil·lant i sinuós, que ha permès finalment l'eclosió d'aquesta literatura entre els valencians des de finals de la dècada dels setanta del segle passat, però moltes de les seues observacions són extrapolables al conjunt de la literatura catalana. Aquests són els dos primers volums que reuneixen aquesta valuosa producció literària.

La crítica, va dir algú, és la consciència de la literatura. Si no hi ha crítica, no hi ha consciència, i per tant, tampoc «literatura»

NOVETATS09 tardor 2021.indd 5 27/9/21 14:21

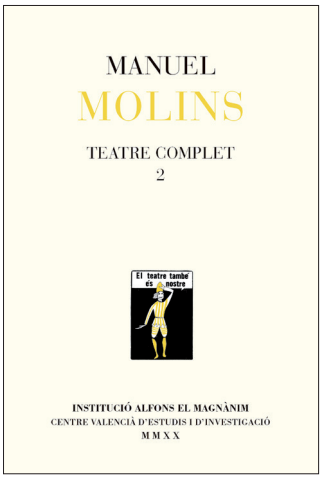

TEATRE

Teatre complet, 2

Manuel Molins

2021
ISBN: 978-84-7822-875-1 (vol. II)
ISBN: 978-84-7822-834-8 (obra completa)
1.280 pàgs.
190 x 140 mm
30 €

Aquest segon volum de l'obra de Manuel Molins conté quatre sèries: «Trilogia d'exilis» (1979-1987, tres peces), «Mirades sobre Shakespeare», (1996-2020, quatre peces), «Llums i ombres valencianes» (1980-2019, deu peces) i «Peces curtes» (1992-2016, vint-i-tres). Es tracta d'una nova sorprenent aportació a l'ideari de la seua dramatúrgia: «problematitzar el món, despullar les convencions i situar els humans enmig dels drames en què sobreviuen per la injustícia i les pressions dels poderosos».

El teatre de Molins, com el seu assaig, té el do de convidar a pensar altrament, de commoure les consciències satisfetes, de fondejar les profunditats més inaudites. No és un dramaturg de registres únics ni de comoditats estètiques. Ni tampoc estem davant d'un artista adscrivible a ideologies tancades ni a grups de poder [...] el conjunt de la seva obra teatral i assagística configura l'excepcional vastitud temàtica i estilística d'un dels dramaturgs més sòlids i brillants de l'escena contemporània dels Països Catalans. [de la instroducció de Francesc Foguet]

Manuel Molins (Alfara del Patriarca, l'Horta Nord, 1945) feu la carrera d'Humanitats i Teologia en el Seminari Metropolità de València i en la Pontifícia de Sant Tomàs d'Aquino a Roma; el 1970 deixà el Seminari i convalidà aquests estudis per a la llicenciatura de Filosofia i Lletres de la Universitat de València. Treballà de professor de Secundària amb la dedicació de tot el seu temps lliure al teatre, activitat on des de 1968 amb la fundació del Grup 49 ha escrit i dirigit nombroses obres, com també n'ha adaptat d'altres autors.

NOVETATS09 tardor 2021.indd 6 27/9/21 14:21

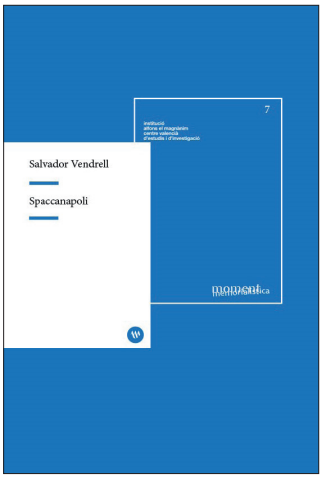

moment
memorialística

Spaccanapoli

Salvador Vendrell

2021
Moment. Memorialística, 7
ISBN: 978-84-7822-894-2
128 pàgs.
200 x 125 mm
12 €

A partir d'un viatge a Nàpols i mantenint-se dins de la línia clàssica de la literatura de viatges, en què s'enllacen les descripcions, les notícies erudites i les experiències i les reflexions morals o immorals de l'autor, *Spaccanapoli* té el gran encert narratiu d'estar construïda sobre el contrast de dues veus difícilment classificables, que combinen cultura i bon humor.

...Itàlia es convertí en una de les destinacions més importants dels rics viatjants. Les seues ciutats eren depositàries d'un patrimoni artístic molt important i es convertiren en imprescindibles per estudiar l'art renaixentista i grecoromà. Primer va ser Florència i Roma, però, després, a partir de mitjan segle XVIII, s'incorporà al circuit Nàpols, que es va convertir en un indret interessant per als visitants arran dels descobriments i les excavacions de Pompeia i Ercolano i de les ruïnes pròximes a Paestum

Salvador Vendrell (Fortaleny 1958), escriptor, columnista i professor durant molts anys de llengua i literatura catalana a l'Institut Joan Fuster de Sueca, ha publicat, entre d'altres llibres, dos reculls d'articles amb els títols *Columnes de paper* (2011) i *Els dimonis que dicten* (2016) i la biografia *Joan Baldoví. En clau valenciana* (2017). En narrativa, ha guanyat el Premi Ciutat de Sagunt, amb la novel·la *Quan truquen de matinada* (2014), i el Premi Benvolgut Oliver de narrativa juvenil, amb *Torna amb mi* (2021). Ha portat a terme una extensa obra com a traductor i autor de materials didàctics i ha adaptat per als joves lectors obres clàssiques, com ara el *Curial i Güelfa* o l'*Espill*.

NOVETATS09 tardor 2021.indd 7 27/9/21 14:21

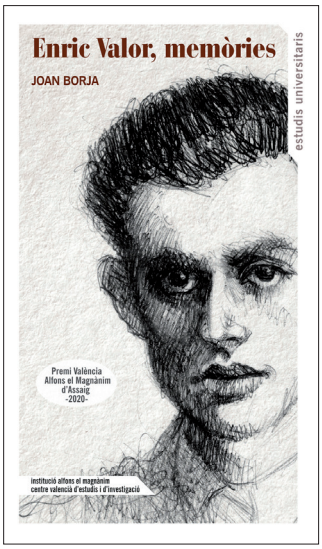

estudis universitaris

Enric Valor, memòries

Joan Borja

2020 (2a edició, 2021)
Estudis Universitaris, 174
ISBN: 978-84-7822-880-5
236 pàgs.
215 x 125 mm
18 €

Premi València d'Assaig 2020

Enric Valor, memòries desvela aspectes de la vida i l'obra d'aquest autor cabdal. En aquest llibre, la seua memòria biogràfica i literària és reconstruïda a partir d'un diàleg generós amb el fill primogènit de l'escriptor, Enric Valor Hernández, que en conserva un record privilegiat: de la Castalla i la Penàguila rurals al món urbà d'Elda; de la ciutat d'Alacant anterior a la Guerra Civil a una cooperativa arrossera de Catarroja; del negoci del transport del carbó i de la fusta pel Maestrat i Terol als negocis impulsats des del carrer Colom de València; de la pròspera empresa de recanvis d'automòbils a la impotència dels anys de reclusió a la Presó Model de València; de les *Rondalles valencianes* i *L'ambició d'Aleix* a l'*Obra literària completa*; dels problemes amb la censura a l'èxit comercial de *La flexió verbal*; de la dignitat senyorial d'una nissaga de renom, al doble desposseïment patit per la família; o dels elements autoficcionals de l'obra novel·lística a l'insubornable amor per les paraules. En definitiva, enllaçat amb tot això, aquest llibre culmina amb la publicació i l'anàlisi d'uns documents inèdits (el testament hològraf i la part conservada d'una última i inacabada novel·la) que aporten una llum inesperada per a recrear nous aspectes vitals de la biografia i l'obra d'Enric Valor (Castalla, 1911-València, 2000).

Me'n recorde que el senyoret, a voltes, pillava una cadireta i ens treia dos hamaques, una per a mi i l'altra per a ma auela. I ens assentàvem els tres baix de la carrasca. I ell li deia: «Leonor, conte'm històries.» Sempre era igual: ella li contava un conte, i ell als dies ens el repetia. Però no com li l'havia contat, sinó molt més adornat: com ell l'havia escrit

Joan Borja (Altea, 1968) és mestre per l'especialitat de Ciències, llicenciat en Filosofia i Lletres i doctor en Filologia Catalana per la Universitat d'Alacant. Actualment compagina la investigació, el periodisme i la docència universitària amb la direcció de la Càtedra Enric Valor de la Universitat d'Alacant. Entre la trentena de les seues publicacions destaquem *Els aforismes de Joan Fuster* (1996), *Meleagre* (1998), *La utopia de la ciència* (2004), *Llegendes del sud* (2005), *Els discursos de la ciència* (2013), *Papers d'etnopoètica* (2014), *Les llegendes secretes de Sara Llorenç* (2016), *Sant Vicent Ferrer en l'imaginari popular valencià* (2020) i *Quadern de Biterna* (2020).

NOVETATS09 tardor 2021.indd 8 27/9/21 14:21

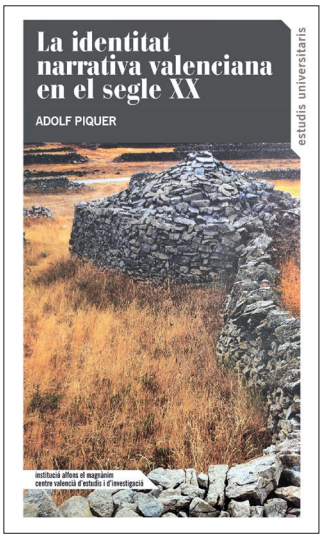

estudis universitaris

La identitat narrativa valenciana en el segle XX

Adolf Piquer

2021
Estudis Universitaris, 172
ISBN: 978-84-7822-870-6
240 pàgs.
215 x 125 mm
18 €

Aquest estudi és un recorregut per la producció narrativa valenciana en el segle XX. L'obra revisa les diverses tendències estètiques que han influït els escriptors valencians: des dels ecos romàntics i realcostumistes dels primers temps amb Morales Sanmartín o el grup de Castelló; les publicacions d'escriptors lligats amb el Modernisme com Eduard López-Chavarri i les novel·les de Jacint Maria Mustieles, passant pels intents de renovació anteriors a la Guerra Civil propiciats per l'avantguarda amb contes de Carles Salvador, novel·les com *El cavaller del dubte,* de Carreres Calatayud, i *Ícar o la impotència,* d'Artur Perucho, a més de les aportacions d'Ernest Martínez Ferrando. La revisió historicista s'allarga amb una mirada a la postguerra, els anys setanta, la fi de segle XX i la primera dècada del XXI. En els capítols finals introdueix un seguit de reflexions crítiques sobre temes i escriptors. L'autor ha buscat fer una aportació de conjunt que ha esdevingut necessària per a la construcció d'una perspectiva crítica d'un període clau de les lletres valencianes. En definitiva, ens ofereix uns materials on consultar i accedir a informació de les obres que han constituït una veritable recuperació de les nostres lletres.

El segle XX va tancar amb una embranzida considerable dels narradors valencians. Ara bé, passats gairebé vint anys, tocava revisar què hi havien aportat, la quantitat de la collita i el seu valor

Adolf Piquer (Vila-real, 1962), professor a les universitats de Salamanca, Califòrnia i Jaume I de Castelló, es va doctorar amb una tesi sobre la narrativa dels anys setanta; els seus treballs se centren en la narratologia, l'anàlisi del discurs literari i la sociologia de la literatura, especialitzat en la narrativa valenciana publicada en els anys setanta i vuitanta. Ha publicat *Vint anys de novel·la catalana al País Valencià* (1992), *Aproximació a la narrativa valenciana* (1994), *El discurs prefabricat* (2000), *Catalana i criminal* (2006), *Narrativa catalana. Discurso y sociedad en la literatura del siglo XX* (2012), *L'argumentació. Teoria i pràctica* (2016) i *Fantastic tale. Usage and social applications* (2016), així com nombrosos articles en revistes especialitzades i obres col·lectives.

NOVETATS09 tardor 2021.indd 9 27/9/21 14:21

estudis universitaris

Vós i jo entre els antics. Fonts i influències de la literatura catalana medieval

Míriam Ruiz-Ruano

2020
Estudis Universitaris, 173
ISBN: 978-84-7822-881-2
208 pàgs.
215 x 125 mm
17 €

Premi València Nova d'Assaig 2020

Vós i jo entre els antics és una proposta per a reivindicar la riquesa literària de l'Edat Mitjana a la Corona d'Aragó de manera rigorosa i alhora divulgativa, a més de mostrar que alguns dels principals autors del cànon de la literatura catalana medieval (Bernat Metge, Jordi de Sant Jordi, Ausiàs March, Joanot Martorell, etc.) han estat permeables a la influència dels clàssics llatins o bé de coetanis tan importants com ara Petrarca. No es tracta d'una simple imitació inconscient, ja que els autors citats van prendre de la tradició aquells elements que van considerar necessaris per a configurar una veu inequívocament pròpia. Lluny de presentar les lletres catalanes medievals com un patrimoni només a l'abast d'uns pocs erudits, aquest volum també vol explicar el pes que aquesta tradició ha tingut en la poesia catalana contemporània a partir d'un cas significatiu, concretament el de J. V. Foix al seu primer llibre de poemes, *Sol, i de dol*, publicat el 1947 però compost durant els anys vint i trenta. D'aquesta manera, *Vós i jo entre els antics* explora les fonts i influències dels clàssics de la literatura catalana antiga alhora que els presenta com imprescindibles per a la lírica de les primeres dècades del segle XX.

La primera edició d'Ausiàs March que s'havia fet en tres segles va veure la llum el març de 1864 [...] Des del segle XVI els versos del poeta valencià no s'havien reimprés i, per tant, el lector que volia accedir a l'obra es veia obligat a adquirir alguna de les escasses edicions cinccentistes que encara circulaven per les llibreries de vell

Míriam Ruiz-Ruano Rísquez (Vic, 1994) és graduada en Filologia Catalana per la Universitat Autònoma de Barcelona. Ha cursat el màster d'Estudis Avançats de Llengua i Literatura Catalanes i actualment és doctoranda del programa de Teoria de la Literatura i Literatura Comparada de la mateixa Universitat, on es dedica a l'estudi de la poesia catalana medieval, especialment d'Ausiàs March i de la seua recepció en època contemporània. Ha publicat estudis sobre aquest tema en revistes nacionals, com ara *Els Marges*, i internacionals, com ara la nord-americana *Caliope*.

NOVETATS09 tardor 2021.indd 10 27/9/21 14:21

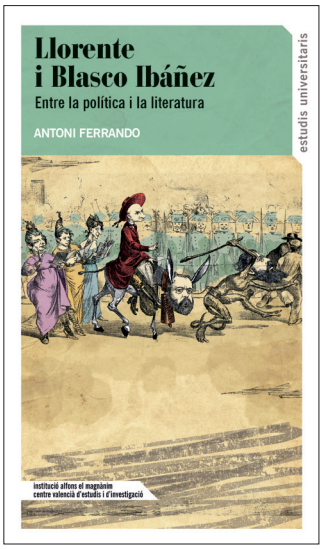

estudis universitaris

Llorente i Blasco Ibáñez: entre la política i la literatura (a propòsit, sobretot, de la guerra de Cuba)

Antoni Ferrando

2021
Estudis Universitaris, 176
ISBN: 978-84-7822-892-8
292 pàgs.
215 x 125 mm
17 €

Llorente i Blasco Ibàñez: entre la política i la literatura aborda l'enfrontament polític entre aquests dos líders del conservadorisme i del republicanisme valencians, respectivament, de la darrera dècada del segle XIX, sobretot a propòsit de la guerra de Cuba (1895-1898). El primer justificà les exempcions al servei militar que es podia permetre la minoria benestant i, amb aquest propòsit, compongué *Cartes de soldat* i *Pro Pàtria*. El segon reivindicà el servei militar universal i instrumentalitzà la desastrosa gestió de la guerra colonial per a difondre els seus ideals republicans. Aquest enfrontament tingué alhora el seu correlat en l'àmbit de la literatura: mentre Llorente apostà per la recuperació del valencià com a llengua literària, per bé que limitada a la poesia bàsicament per consideracions polítiques, Blasco Ibáñez reeixí a convertir-se en un novel·lista famós en castellà, gràcies a un popular cicle de narracions de temàtica valenciana. Alhora, aquest qüestionà la viabilitat del valencià com a llengua literària, especialment per a la prosa, en consonància amb l'ofensiva de la intel·lectualitat espanyola contra el conreu de les llengües de l'Estat diferents al castellà.

La denúncia de la guerra es convertí en denúncia del sistema de la Restauració i en un al·legat en favor d'una república que corregiria les injustícies socials i podria integrar Cuba dins d'una pàtria espanyola democràticament transformada. Però, davant dels avanços de l'independentisme cubà, Blasco començà a decantar-se per una acció militar ben planificada a l'illa, que permetera retenir-ne la sobirania espanyola

Antoni Ferrando Francés (Benicolet, 1947) és catedràtic emèrit de la Universitat de València. Ha estat director del Departament de Filologia Catalana i de l'Institut de Filologia Valenciana. Fundador i primer director de *Caplletra*, dirigeix les col·leccions «Biblioteca Sanchis Guarner» i «Biblioteca Lingüística Catalana». Ha publicat, entre altres, *Consciència idiomàtica i nacional dels valencians* (1980), *Història de la llengua catalana* (amb Miquel Nicolás, 2011), *Les Regles d'esquivar vocables a revisió* (amb Germà Colón, 2011), *Aportacions a l'estudi del català literari medieval* (2018), *El model lingüístic de Curial e Güelfa* (2018), *Fabra, Moll i Sanchis Guarner* (2019), *La poliglòssia en la predicació de Vicent Ferrer* (2020).

NOVETATS09 tardor 2021.indd 11 27/9/21 14:21

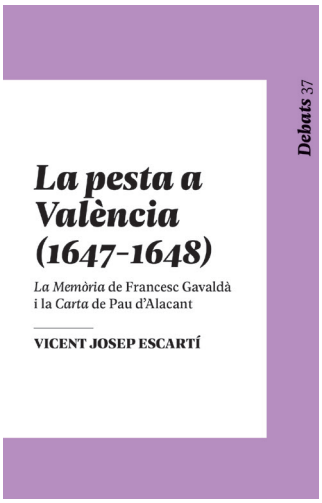

Debats

La pesta a València (1647-1648) *La* Memòria *de Francesc Gavaldà i la* Carta *de Pau d'Alacant*

Vicent Josep Escartí

2021
Debats, 37
ISBN: 978-84-7822-854-6
272 pàgs.
170 x 120 mm
14 €

L'onada de pesta bubònica que assotà la ciutat de València principalment, i part de les terres valencianes, entre 1647 i 1648 –amb algun cas el 1649 i posteriorment–, significà un dels moments més difícils del segle XVII per al nostre país. La pesta, no era un fenomen nou, ens consten epidèmies de pesta en terres valencianes des del 1348. En cada epidèmia, sempre hi ha hagut algú que s'ha encarregat de deixar testimonis escrits del que passà. Amb més o menys detalls, la gent del passat ens contà la seua visió d'aquelles circumstàncies terribles que provocaren crisis de grans dimensions. La pesta del 1647-48 tingué cronistes d'excepció. El més important, el pare dominic Francesc Gavaldà, publicà el seu llibre *Memoria de los sucessos particulares de Valencia y su Reyno en los años mis seiscientos quarenta y siete y quarenta y ocho, tiempo de peste*, el 1651. Un altre cronista fou el caputxí fra Pau d'Alacant, del qual s'ha conservat la *Breve carta que el padre fray Pablo de Alicante, predicador capuchino, escrive de lo sucedido en la peste de Valencia*, impresa el 1648. Tots dos, juntament amb el text encara inèdit del jesuïta Vicent Arcaina, s'encarreguen de fer-nos veure com afrontaren els valencians aquell temps de malaltia generalitzada. Ho narraren, però, en castellà, l'idioma de moda en aquells anys. Ara, hem retornat les cròniques a la llengua en què pensaven els seus autors i així les fem arribar a la nostra societat, en un temps en què ens trobem colpejats, precisament, per una pandèmia com la covid-19.

Finalment es va prendre la resolució que devia haver estat la primera, que va ser ordenar als metges i als cirurgians, sota greus penes, que manifestassen els qui patien la malaltia al justícia criminal, els oficials del qual els treien a les infermeries

Vicent Josep Escartí
(Algemesí, 1964), llicenciat en Història Medieval i doctor en Filologia Catalana per la Universitat de València, on és catedràtic de Literatura Medieval i Moderna. Ha editat textos valencians antics, com les obres d'Ausiàs March, el *Llibre dels feits*, la *Crònica* de Muntaner, el *Tirant lo Blanch*, la *Vita Christi* d'Isabel de Villena. El 2012 publicà als Estats Units *From Renaissance to Renaissance: (re) creating valencian culture* (15th-19th). Ha publicat les novel·les *Dies d'ira, Els cabells d'Absalom*, *Espècies perdudes*, *Nomdedéu*, *Naumàquia*, *L'abellerol mort* i *El mas de les ànimes*. Fundador i director de la revista *Scripta*, de la UV, dirigeix la *Revista Valenciana de Filologia*, del Magnànim.

NOVETATS09 tardor 2021.indd 12 27/9/21 14:21

Debats

Viatge per Escandinàvia (1911)

Josep Sanchis Sivera
Introducció i edició, Rafael Roca. Traducció, Carles Fenollosa

2021
Debats, 38
ISBN: 978-84-7822-853-9
184 pàgs.
170 x 120 mm
13 €

L'any 1911 ben pocs valencians devien saber on parava Escandinàvia. En una època en què viatjar estava a l'abast de molt poques persones, l'escriptor i historiador Josep Sanchis Sivera no dubtà a agafar el seu «maletí de mà amb allò més indispensable», tal com ell mateix escrigué, i visitar un territori que es presentava, als ulls dels seus coetanis, com a exòtic i remot. Així, des de mitjan juliol i fins als darrers dies d'agost, va explorar les ciutats de Copenhaguen, Malmö, Uppsala i Estocolm. I, posteriorment, explicà els detalls i les vicissituds del seu recorregut al llarg de vint-i-dues cròniques periodístiques que, recuperades i traduïdes al valencià, conformen aquest apassionant *Viatge a Escandinàvia.* Un volum que presenta Sanchis Sivera com un ciutadà del món «sempre desitjós d'enriquir els seus coneiximents, i sempre neguitós pensant que la vida és curta per a les seues ambicions de saber», tal com apuntà l'escriptor i historiador Ernest Martínez Ferrando.

Admire les bones formes d'aquest poble. He visitat tots els mercats de fruites, d'hortalisses i de peix, i els punts on s'aplega el poble en massa, i de tot arreu he tret la mateixa impressió: cap tumult, cap baralla, cap veu. Tot és modest, discret, reservat, metòdic. Una de les qualitats principals d'aquestes gents és la calma, però no la calma flegmàtica dels anglesos, sinó la que prové d'una dolçor benèfica que ha engendrat la instrucció i la cultura

Josep Sanchis Sivera (València, 1867-1937) fou escriptor i historiador. Doctor en teologia, catedràtic d'història de l'Església, arqueologia i art, fou també canonge de Sogorb i València. Publicà nombroses cròniques de viatges en *Las Provincias* amb el pseudònim de Lázaro Floro; formà part de Lo Rat Penat i del Centre de Cultura Valenciana. Bona part de la seua obra està consagrada als estudis històrics (sant Vicent Ferrer, l'art medieval, edició de fonts cronístiques i la cultura del període foral). En l'edició de textos destaquen els *Sermons* (1932 i 1934) de sant Vicent Ferrer, *Llibre de antiquitats* (1926) i el *Dietari del capellà d'Anfós el Magnànim* (1932). També va escriure breus narracions, *Croquis valencians* (1918) i alguns poemes esparsos.

NOVETATS09 tardor 2021.indd 13 27/9/21 14:21

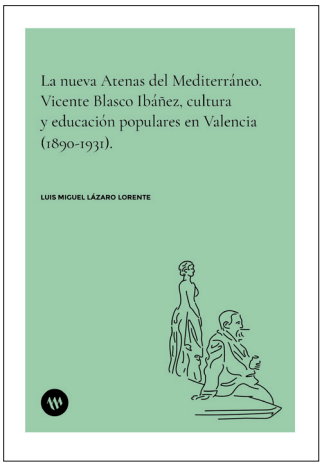

ARXIUS I DOCUMENTS

La nueva Atenas del Mediterráneo. Vicente Blasco Ibáñez, cultura y educación populares en València (1890-1931)

Luis Miguel Lázaro Lorente

2021
Arxius i Documents, 76
ISBN: 978-84-7822-868-3
640 pàgs. 240 x 170 mm
25 €

En los primeros años del siglo XX, a Vicente Blasco Ibáñez le gustaba presentar València como la Nueva Atenas del Mediterráneo. Una imagen claramente vinculada a un proyecto político-social y cultural-educativo que busca la modernización de la ciudad por el triunfo de la razón base del progreso. Un programa coherente con el análisis que durante la Restauración el republicanismo español hace de los problemas del país, entendiendo que, en la base de su letargo y atraso, hay un problema cultural y educativo por resolver que obstaculiza la modernización y europeización de España. La educación popular es así la base de la redención nacional y de toda emancipación. Es lo que el político, novelista y editor intenta hacer al apostar por expandir la educación y cultura populares proponiendo en 1900 la creación de una verdadera Biblioteca Popular en Valencia, poniendo en marcha en 1903 una pionera Universidad Popular, recordando en 1907 a sus correligionarios la importancia de las escuelas laicas frente a los casinos, o dedicándose al negocio editorial para difundir la cultura sin dejar de vivir de él hasta su muerte en 1928. Sin duda, Blasco quería hacer buena la vieja máxima de su admirado Voltaire en el sentido de que «la única manera de impedir que los hombres sean absurdos y malvados es ilustrarles».

La principal nota diferenciadora del republicanismo frente a otras fuerzas políticas parlamentarias será su defensa de la escuela laica. En un contexto de reclamación de la libertad de creencias y de cultos, secularización de los cementerios, laicización del Estado independiente de la Iglesia, las propuestas sobre enseñanza laica constituirán siempre un presupuesto central de la alternativa política republicana

Luis Miguel Lázaro es catedrático de Teoría e Historia de la Educación de la Universidad de València. Se ha especializado en la historia de la educación popular en España. Ha publicado *Ferrer Guardia y la pedagogía libertaria* (1977 y 1980); *La Escuela Moderna de Valencia* (1989); *Las escuelas racionalistas en el País Valenciano* (1992), y *Prensa racionalista y educación en España* (1995), así como diversos artículos en revistas de historia. Ha colaborado en obras colectivas, entre ellas: *20 mestres del segle XX al País Valencià* (2017); *Escoles i Mestres: dos siglos de historia y memoria en Valencia* (2017); y *València capital de la república 1936-1937. La ciutat de la saviesa. València, capital de l'educació i la cultura* (2018).

NOVETATS09 tardor 2021.indd 14 27/9/21 14:21

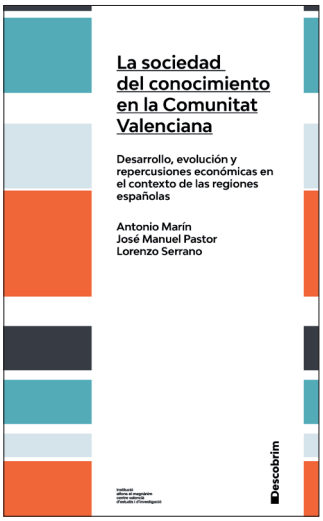

Descobrim

La sociedad del conocimiento en la Comunitat Valenciana

Antonio Marín, José Manuel Pastor, Lorenzo Serrano

2021
Descobrim, 7
ISBN: 978-84-7822-863-8
172 pàgs.
210 x 130 mm
13 €

Este libro analiza el avance de la sociedad del conocimiento en la Comunitat Valenciana desde la perspectiva de su evolución temporal y comparada con el conjunto de España y otras regiones. El trabajo finaliza valorando las repercusiones económicas que el avance de la sociedad del conocimiento supone para la economía.
Los datos mostrados indican que, si bien el avance de las tecnologías de la información y la comunicación (TIC) en los hogares y empresas ha sido creciente en la Comunitat Valenciana y España, aún existen diferencias territoriales. De hecho, sorprende que, entre regiones sometidas a un marco normativo casi idéntico, se observen estas disparidades que pueden ser el germen de nuevos desequilibrios regionales. En ese sentido, el retraso del territorio valenciano en este ámbito estaría contribuyendo a su menor renta per cápita relativa y significaría un obstáculo para la reducción futura de esa brecha.

Algunos estudios indican que el dispar grado de avance de la sociedad del conocimiento es capaz de explicar hasta tres cuartas partes de las disparidades regionales en renta per cápita de España. En este sentido, los retrasos por parte de la Comunitat Valenciana en cerrar la brecha que sufre respecto a otros territorios podrían limitar seriamente sus posibilidades de desarrollo tanto en el futuro más inmediato como en el largo plazo

Antonio Marín

José Manuel Pastor

Lorenzo Serrano

NOVETATS09 tardor 2021.indd 15 27/9/21 14:21

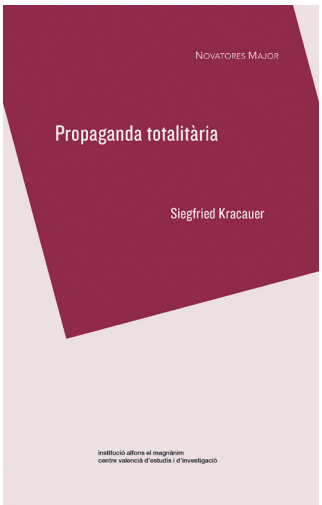

NOVATORES MAJOR

Propaganda totalitària

Siegfried Kracauer
Edició i epíleg, Bernd Stiegler. Traducció, Josep Monter

2021
Novatores Maior, 2
ISBN: 978-84-7822-874-4
374 pàgs.
230 x 150 mm
17 €

Propaganda totalitària va tenir el seu origen entre 1936 i l'hivern de 1937-1938, però no es va publicar en vida de Sigfried Kracauer. L'Institut für Sozialforschung va desestimar una publicació de la llarga versió original i va encarregar a Theodor W. Adorno abreujar el text. Kracauer va rebutjar la publicació d'aquesta nova versió que havia reduït el text a poc menys d'una quarta part de la seua versió i es va obstinar a publicar-lo tal com ell l'havia escrit contactant amb editorials i amb alguns amics i col·legues, dels quals esperava un patrocini. Malgrat que Kracauer va incloure *Propaganda totalitària* en la List of Publications per a un concurs en la Rockefeller Foundation i la va citar al llarg de la seua vida, l'obra no va ser publicada i fins i tot els exemplars multicopiats existents de la versió mecanografiada es van perdre amb el pas del temps. Solament ens ha arribat una versió manuscrita de difícil lectura amb molts retocs, així com alguns estudis previs igualment manuscrits. L'edició d'aquesta versió de *Propaganda totalitària* va aparéixer per primera vegada el 2012 en el volum 2.2 de la nova edició de les obres, que reunia els estudis sobre els *mass media* i propaganda, sense incloure, però, per raons d'espai els estudis previs ni tampoc la versió abreujada feta per Theodor W. Adorno, que apareixen ara per primera vegada en la present edició.

En una societat, en la qual una classe o estrat social domina a les altres classes o capes, són sobretot els interessos dels grups dominants els que necessiten la idealització i l'emmascarament, doncs aquests interessos no serien atractius com l'explotació dels oprimits i l'ambició de poder, si aparegueren nus

Siegfried Kracauer
(Francfort, 1889-Nova York, 1966). De família jueva, va estudiar arquitectura, es va doctorar com a enginyer i va treballar com a arquitecte en Osnabrück, Munic i Berlín fins a 1920. Entre 1922 i 1933 va treballar com a crític de cinema i literatura per al *Frankfurter Zeitung*, on va coincidir amb Walter Benjamin i Ernst Bloch. En 1933, emigra a París, i en 1941 a Nova York, on va treballar en el Museu d'Art Modern i a la Universitat de Columbia. Entre la seua obra destaquen *L'ornament de la massa* (1927), *Els empleats* (1930), *Jacques Offenbach i el París del seu temps* (1937), *De Caligari a Hitler: una història psicològica del cinema alemany* (1947) i *Teoria del cinema: la redempció de la realitat física* (1960).

NOVETATS09 tardor 2021.indd 16 27/9/21 14:21

PENSAMENT I SOCIETAT

La paradoxa de l'alliberament. Revolucions seculars i contrarevolucions religioses

Michael Walzer
Traducció de Gustau Muñoz

2021
Pensament i Societat, 42
ISBN: 978-84-7822-859-1
130 pàgs.
230 x 150 mm
13 €

Un dels esdeveniments més sorprenents –per imprevist– de les darreres dècades ha estat el rebrot d'una religiositat extrema, considerada sovint fonamentalista, en societats que havien conegut processos polítics profundament secularitzadors i progressistes. El retorn d'una religió intolerant i assertiva en contextos polítics marcats pel laïcisme –per la separació entre religió i política– és la paradoxa de l'alliberament. A partir de tres casos històrics –l'Índia, Israel i Algèria– l'autor analitza un fenomen ple de contradiccions. La primera fase de l'alliberament nacional, la seua condició mateixa, passa per la negació de la cultura tradicional del poble que s'allibera. Els promotors seculars de l'alliberament nacional consideraven que aquesta cultura tradicional nodria la passivitat i el conformisme, l'adaptació a les condicions d'opressió o d'exili. Posteriorment la manca de compromís amb les creences tradicionals genera tota mena de desacords i neguits que, a la llarga, transformaran el panorama polític en un sentit imprevist, sorprenent, decebedor per als alliberadors i en tot cas explosiu. Vet ací una de les paradoxes centrals del nostre temps. En aquestes pàgines l'autor –un analista i un teòric de primera fila– indaga amb agudesa i penetració en els replecs d'una història complexa, farcida d'ensenyaments també per a contextos allunyats, en principi, de les experiències concretes a les quals s'aproxima.

En tres països diferents [Israel, Índia i Algèria], amb tres religions diferents, el calendari del procés hi va ser significativament semblant: passats de vint a trenta anys de la independència, més o menys, l'estat secular es va veure desafiat per un moviment religiós de caire militant

Michael Walzer (Nova York, 1935) és professor emèrit de l'Institute for Advanced Study de Princeton i codirector de la revista *Dissent*. La seua extensa recerca en els camps de la filosofia política, l'ètica i la teoria de la justícia li ha valgut un ampli reconeixement internacional. És autor, entre altres, de *Just and unjust wars* (1977), *Spheres of justice. A defense of pluralismand equity* (1983), *The company of critics. Social criticism and political commitment in the twentieth century* (1988), *Thick and thin. Moral argument at home and abroad* (1994) i *On toleration* (1997). El 2007 es va publicar *Thinking politically. Essays in political theory*, a cura de David Miller, recull dels textos més importants i definidors del seu pensament polític.

NOVETATS09 tardor 2021.indd 17 27/9/21 14:21

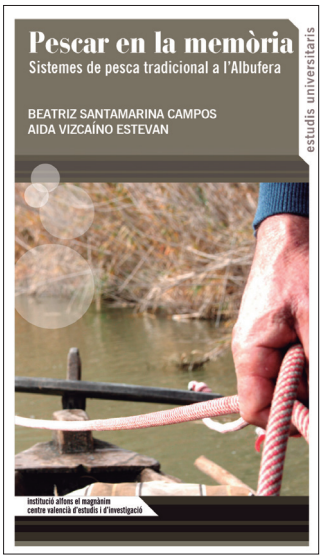

estudis universitaris / ***antropologia***

Pescar en la memòria. Sistemes de pesca tradicional a l'Albufera

Beatriz Santamarina Campos i Aida Vizcaíno Estevan

2021
Estudis Universitaris, 175
ISBN: 978-84-7822-857-7
244 pàgs.
215 x 125 mm
12 €

«La gent de l'Albufera, l'autèntica gent de l'Albufera, són pescadors». Amb aquestes paraules Joan Fuster va evocar un dels binomis més representatius de València. L'Albufera, un espai profundament significat, és la imatge i la identitat d'unes gents que han conformat el seu medi de vida a través de la pesca. *Pescar en la memòria. Sistemes de pesca tradicional a l'Albufera* s'endinsa en els sistemes de pesca del llac i tot el coneixement associat. Els redolins, la singularitat de la pesca al cel, «l'ambulant» i el seu catàleg d'arts, la riquesa topogràfica, les formes d'orientació, els atifells, les embarcacions i tants altres elements, conformen el complex sistema pesquer de l'Albufera, resultat de la capacitat d'adaptació i els coneixements sobre el medi acumulat durant segles. Homes i dones del llac desenvoluparen destreses no escrites, de difícil aprehensió i adquirides des de la infantesa. Coneixements vulnerables que enfilen el camí de la desaparició, com la pesca tradicional mateixa. *Pescar en la memòria* vol contribuir a la recuperació del saber d'aquesta singular comunitat pesquera, perquè parlar de la pesca a l'Albufera és submer-gir-se en la memòria d'un art.

La tècnica de pesca ambulant individual principal era i és el tir pla, fer involant o anar a la llissa. Consisteix a calar les xarxes al llac de manera indiscriminada, és a dir, sense ubicació concreta i en funció de les condicions climàtiques i del comportament de la llissa, principal captura

Beatriz Santamarina, professora d'Antropología Social en la UV, ha dirigit les seues investigacions cap als processos de patrimonialització cultural i natural i a l'antropologia ambiental. És autora o coautora d'*Ecología y poder* (2006); *Hijos del mar, hijos de la Tierra* (2007); *La memoria construida* (2005); *Llàgrimes vora mar* (2009); *Una plaça per a la ciutat* (2021); i editora o coeditora de *Geopolíticas Patrimoniales* (2017); *Antropología Ambiental* (2018); *El cercle màgic* (2018); *Mujeres y Universidad sin cifras* (2018); *D'alternatives et de communs* (2021).

Aida Vizcaíno, professora de Ciència Política i de l'Administració a la UV, la seua tasca investigadora se centra en l'àmbit de la memòria oral, els processos de patrimonialització i la incorporació de la ciutadania a les polítiques públiques. Dels seus projectes de recerca destaquen «Recuperación de la pesca tradicional en el Cabanyal (València)» al Museu d'Etnologia, i «Usos tradicionales en el lago de la Albufera Memoria oral», al Departament de Sociologia.

NOVETATS09 tardor 2021.indd 18 27/9/21 14:21

periodisme

Menas, *la infancia detrás de una etiqueta. Ser menor y extranjero no acompañado en la Comunitat Valenciana*

Miriam Gómez Blanes

2021
Periodisme, 7
ISBN: 978-84-7822-898-0
88 pàgs. 210 x 130 mm
10 €

Beca Josep Torrent de Periodisme d'Investigació 2018

Esta obra busca trazar un mapa, el que marca el camino invisible, tortuoso y solitario que siguen muchos menores extranjeros en su periplo hacia la Comunitat Valenciana. También el que les espera en cuanto pisan sus fronteras. El texto aúna un coro de voces. Por un lado, las de una parte importante de los actores implicados en la atención a estos niños y jóvenes, desde que llegan hasta que alcanzan la mayoría de edad. Por otro, las suyas, en primera persona. En definitiva, esta crónica busca ser el testimonio de esa infancia a la que se despoja de toda identidad ocultándola bajo una etiqueta: menas.

A la vista de los datos y de la información que está circulando sobre este colectivo cabía preguntarse: ¿se están cumpliendo realmente todos los procedimientos establecidos, teniendo en cuenta las necesidades de los y las menores que llegan solos a nuestra Comunitat, o se deja a muchos a su suerte, sin hacer un seguimiento de su itinerario vital, con los riesgos que esto implica, tanto para ellos y ellas como para la sociedad valenciana?

Miriam Gómez Blanes (Alcoi, 1985) es periodista y criminóloga, titulada por la Universidad Complutense de Madrid (UCM) y por la de Alicante (UA), máster en Escritura Creativa y doctoranda en Periodismo en la UCM. Lleva más de diez años trabajando como editora y redactora para distintos medios y organizaciones, nacionales e internacionales, y está implicada en varios proyectos sociales. En 2018 fue una de las tres finalistas del V Premio Talento Joven de la Comunitat Valenciana, en la categoría Acción social.

NOVETATS09 tardor 2021.indd 19 27/9/21 14:21

periodisme

Les cares de l'evasió fiscal. Pobresa, frau i corrupció a la Comunitat Valenciana

Mar Vivó Jiménez
Carlos Remohí Rius

2021
Periodisme, 8
ISBN: 978-84-7822-876-8
104 pàgs.
210 x 130 mm
10 €

Beca Josep Torrent de Periodisme d'Investigació 2018

Segons el diccionari de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua, la pobresa és la «falta dels béns materials necessaris per a viure». I sobre la paraula evasió, remet al verb evadir, «l'acció d'eludir, defugir; traure d'un país (diners o béns) de manera il·legal, o escapar-se, especialment de la presó». Este llibre intenta ampliar el significat dels termes anteriors explicant que la pobresa va més enllà de les privacions materials, que evadir i eludir el pagament d'impostos de grans fortunes afecta –i molt– la distribució de la riquesa i, en conseqüència, l'augment o no de la pobresa. La societat valenciana no es mereix de cap de les maneres acceptar un augment de la desigualtat que al remat supera la dimensió econòmica i hipoteca el desenvolupament social i cultural de les persones que la conformen. Conscients que no estaran tots els factors, este treball té la voluntat d'oferir un mapa més aclaridor del moment en què vivim perquè, en acabar, els lectors i les lectores tinguen més preguntes que respostes, i perquè, al capdavall, cap societat es pot permetre acceptar la pobresa com un mal i un concepte inevitables.

Quan parlem d'economia submergida, d'evasió fiscal o de capitals, d'elisió, de frau, totes estes paraules fan referència a un concepte molt clar: tractar d'una manera o altra de deixar de contribuir amb el sistema tributari i de recaptació fiscal d'un país

Mar Vivó Jiménez (València, 1980) és periodista i docent. ha fet radio, televisió i premsa escrita per a diversos mitjans d'àmbit autonòmic i estatal. L'agrada escriure sobre la realitat de les persones que lluiten per tindre una vida digna i més justa; com a professora d'Intervenció Sociocomunitària de FP, compartix i repensa amb les i els futurs professionals com canviar estes realitats.

Carlos Remohí Rius (València, 1975) és diplomat en Ciències Empresarials per la Universitat de València, té un màster en Desenvolupament, Institucions i Integració Econòmica i està especialitzat en desigualtat i pobresa. És també activista independent pels drets humans i la justícia fiscal.

NOVETATS09 tardor 2021.indd 20 27/9/21 14:21

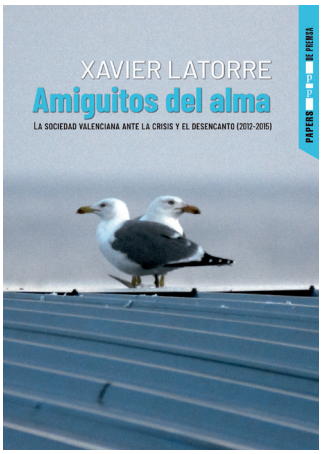

PAPERS DE PREMSA

Amiguitos del alma. La sociedad valenciana ante la crisis y el desencanto (2012-2015)

Xavier Latorre

2021
Papers de Premsa, 11
ISBN: 978-84-7822-895-9
128 pàgs.
210 x 150 mm
15 €

Amiguitos del alma es una compilación de artículos de opinión publicados en el diario *Levante-EMV* entre 2012 y 2015, un período socavado por un cataclismo económico, una grave crisis de valores y un paisaje político autóctono desolador repleto de infaustos personajes que confraternizaban entre ellos. El autor se recrea en algunos de los nuevos paradigmas que asomaron tras la hecatombe inmobiliaria y los perversos efectos de la globalización. El retrato de una época siniestra, dirimida aún hoy en los tribunales: un laboratorio en el que se ensayaron unas refinadas técnicas para beneficiar, de forma premeditada, a una pandilla de amiguitos insaciables. Sus crónicas confirman irónicamente que los valencianos no éramos la California europea. Como él mismo dice: «El Corredor Mediterráneo es un pasillo angosto por donde fluye la deuda, el desaire inversor y la marginación presupuestaria». Las secuelas de aquellos trapicheos todavía perduran. Hay que pasar página.

Nos creímos el cuento. Un porrón de gente nos sentíamos privilegiados por habitar una tierra de promisión: el territorio en el que se miraba con envidia toda Europa. El Eje de la Prosperidad era un lugar excelente para residir, mucho mejor que Lugo o Badajoz

Xavier Latorre (Vila-real, 1956) es licenciado en Económicas y en Ciencias de la Información por la Universitat Autònoma de Barcelona. Profesor de Sociología de la Sanidad, sus primeros artículos fueron publicados en el *Diario de Barcelona* y posteriormente Castelló trabajó en el periódico *Mediterráneo*. Ostentó la dirección simultánea de RNE en Alcañiz (Teruel) y Caspe (Zaragoza). En Canal 9 Ràdio ejerció de jefe de informativos. Durante cinco años colaboró en *El País* y en RNE-València desarrolló tareas de información política y parlamentaria y fue de profesor de Periodismo en la Universitat de València. Actualmente publica sus reflexiones en *Eldiario.es.* Durante dos dilatadas etapas ha colaborado en el periódico *Levante-EMV.*

NOVETATS09 tardor 2021.indd 21 27/9/21 14:21

COL·LECCIÓ URÀNIA

Viaje al centro de un agujero negro

Iván Martí Vidal

2021
Urània, 2
ISBN: 978-84-7822-886-7
232 pàgs.
210 x 130 mm
17 €

En abril de 2019, una colaboración internacional de astrónomos, llamada Event Horizon Telescope (EHT), hizo pública la que ya se ha convertido en una de las imágenes más icónicas de la historia de la astronomía: la primera fotografía de las inmediaciones de un agujero negro, en cuyo interior se oculta una parte del Universo a la que jamás podrá acceder el conocimiento humano; una imagen reconstruida a partir de los rayos de luz que consiguieron escapar de las regiones donde se deshace el tejido de la existencia misma.
Viaje al centro de un agujero negro nos lleva desde los principios básicos de la Teoría de la Relatividad hasta las fauces de la bestia, donde la luz puede quedar atrapada y el espacio penetrar en los dominios del tiempo. También nos habla de los retos tecnológicos que hemos superado para obtener esta fascinante imagen, así como de la experiencia personal del autor, miembro activo del EHT, en esta odisea hacia los confines del Universo.

Estamos hablando de la primera imagen directa de la región donde se encuentra la frontera del espacio y el tiempo, tal y como los conocemos; los confines del Universo mismo. Justo en el momento en que la famosa imagen vio la luz, el concepto de horizonte de sucesos (la «frontera del Universo») pasó de ser una mera abstracción matemática (o un recurso de la ciencia ficción) a ser algo real, directamente observable con la ayuda de la tecnología

Iván Martí es es un radioastrónomo experto en explosiones de supernova y agujeros negros supermasivos. Algunos de sus trabajos han sido clave en proyectos de alto impacto, como el Event Horizon Telescope. Se doctoró en Astrofísica por la Universitat de València y ha sido becario de la Fundación Alexander von Humboldt en el Instituto Max-Planck de Radioastronomía (Alemania), investigador en el Observatorio Espacial de Onsala (Suecia) y astrónomo del Estado en el Instituto Geográfico Nacional. Actualmente, es investigador distinguido en la Universitat de València, dentro del programa de excelencia CIDEGENT de la Generalitat Valenciana.

NOVETATS09 tardor 2021.indd 22 27/9/21 14:21

COL·LECCIÓ URÀNIA

Superior. El retorn de la ciència de la raça

Angela Saini
Traducció de Maria Josep Cuenca Ordinyana

2021
Urània, 3
ISBN: 978-84-7822-887-4
372 pàgs.
210 x 130 mm
18 €

Durant més de setanta anys, el món acadèmic ha defensat que la raça és un constructe social i que les nostres categories racials són arbitràries i acientífiques. Tanmateix, mitjançant l'anàlisi meticulosa del treball de científics contemporanis que estudien la diferència humana, la periodista científica Angela Saini demostra que quins i tot científics prestigiosos encara s'aferren a la idea fal·laç que la raça és real en termes biològics. Encara que cada vegada entenem millor trets complexos com la intel·ligència i els efectes de les influències culturals en els éssers humans, començant pel nivell molecular, persisteix tossudament l'esperança de trobar diferències genètiques simples entre races per a explicar respostes quantitativament diferents a certes malalties, per a explicar la pobresa o els resultats de tests d'intel·ligència o per a justificar pressupòsits culturals. En un moment en què els nacionalismes racialitzats són una amenaça puixant, *Superior* és un repàs rigorós i molt necessari de la naturalesa insidiosa i destructiva de la ciència de la raça, que ens recorda que, des del punt de vista biològic, entre les persones hi ha més semblances que no diferències.

Hi ha molts racistes ignorants, però el problema no és només la ignorància, és que, fins i tot quan la gent coneix els fets, no tots volen acabar amb la desigualtat racial o fins i tot amb la idea de raça. Alguns prefereixen que les coses es mantinguen com són o es torne enrere. I això vol dir que les persones compromeses amb la realitat biològica de la raça no faran un pas enrere si es demostra que les dades són incorrectes

Angela Saini és una periodista científica britànica amb una trajectòria reconeguda que ha merescut diversos premis. Presenta programes de ciència en la BBC i escriu per a mitjans com *New Scientist, The Sunday Times, National Geographic* i *Wired*. El seu darrer llibre, *Superior: el retorn de la ciència de la raça*, va ser finalista del premi LA Times Book i va ser declarat Llibre de l'Any 2019 per *The Telegraph*, *Nature* i *Financial Times*. El seu llibre anterior, *Inferior: how science got women wrong*, ha estat traduït a tretze llengües. Angela Saini té un màster en Enginyeria a la Universitat d'Oxford i va ser membre del Massachusetts Institute of Technology (MIT).

NOVETATS09 tardor 2021.indd 23 27/9/21 14:21

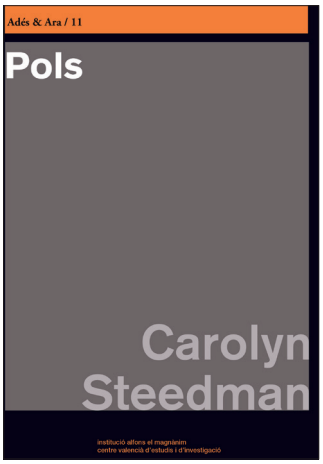

Adés & Ara

Pols

Carolyn Steedman
Traducció: Ferran Archilés, Marta García Carrión

2021
Adés & Ara, 11
ISBN: 978-84-7822-865-2
216 pàgs.
215 x 150 mm
15 €

La pols en l'arxiu, la imatge dels documents polsegososos segurament és la metàfora més reconeixible sobre el treball de qui es dedica a la història. *Pols* és un llibre sobre la pràctica i l'escriptura de la història que reconsidera els plantejaments sobre el passat assumits com a inqüestionables, heretats de la historiografia del segle XIX.
A través d'una interacció amb materials historiogràfics, literaris o fonts judicials, *Pols* planteja una reflexió sobre les fonts, l'arxiu i el treball de qui es dedica a l'estudi de la història. En les seues pàgines desfilen George Eliot, Jules Michelet, Elizabeth Gaskell, W.H. Auden o Roland Barthes, en una proposta multidisciplinar, en un text d'escriptura rigorosa i profunda, fet que ha convertit aquesta obra en un clàssic contemporani.
Pols és un llibre de teoria de la historiografia, tant com és un llibre d'història social i d'història cultural. La riquesa i la complexitat de les seues propostes s'adrecen a un exercici de desestabilització dels tòpics més difosos sobre l'escriptura històrica i la relació amb el passat. Si per definició l'arxiu és el dipòsit de tot allò que no ha de desaparéixer, aquest llibre argumenta que, com la pols mateixa, la matèria de la història mai no s'esborra. *Pols* s'adreça tant a historiadors professionals, estudiants de la disciplina i arxivers, com a qualsevol persona interessada en la manera com els historiadors i les historiadores treballen.

...és en realitat l'arxiu i les seues miríades de morts que al llarg de tot el dia han estat oferint-te amb insistència els seus problemes. Penses: aquestes persones m'han deixat tot: cada taula de rentar i estora que van comprar; cassoles, soperes, espills, diaris, unces de canyella...

Carolyn Steedman és catedràtica emèrita a la Universitat de Warwick, ha desenvolupat la seua trajectòria al Centre for the Study of Social History de la mateixa Universitat. És una de les historiadores socials més destacades de la seua generació, els seus treballs han obert vies noves per a l'estudi del gènere —en especial en les classes populars—, així com en la història cultural i la teoria de la història. Entre els seus llibres destaquen *Landscape for a good woman* (1986), *Past tenses. Essays on writing, autobiography and history* (1992), *Master and servant. Love and labour in the English industrial age* (2007), *An everyday life of the English working class* (2013) i *Poetry for historians or, W.H. Auden and history* (2018).

NOVETATS09 tardor 2021.indd 24 27/9/21 14:21

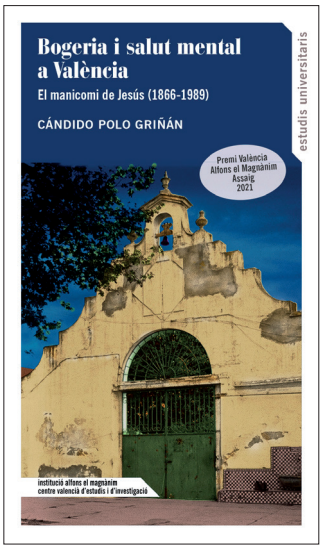

estudis universitaris

Bogeria i salut mental a València. El manicomi de Jesús (1866-1989)

Cándido Polo Griñán

2021
Estudis Universitaris, 181
ISBN: 978-84-7822-905-5
xxx pàgs.
215 x 125 mm
17 €

Premi València d'Assaig 2021

El Sanatori Psiquiàtric Provincial del Pare Jofré de València, conegut popularment com a Jesús o el manicomi, va obrir les portes en 1866 per a acollir els interns evacuats del departament de dements del Sant Hospital General mentre es projectava un manicomi model, com establia la Llei de beneficència de 1849. Tan improvisat va ser el trasllat que els pacients foren seleccionats segons les habilitats que tenien per a contribuir a les faenes de rehabilitació del centre en grups xicotets junt amb els cuidadors fins que van concloure al cap de dotze anys. Certament, hi havia molt a condicionar en aquell antic convent franciscà de Patraix que dedicà a Santa Maria de Jesús en 1410 la reina Maria, muller d'Alfons el Magnànim, sobretot en haver sigut transformat en indústria sedera després de la desamortització en el segle XIX, abans de la reconversió hospitalària. A pesar de les moltes precarietats i denúncies reiterades, que sempre s'excusaven pel caràcter provisional de la instal·lació en aquell complex vetust d'edificis, milers d'interns hi haurien de passar al llarg dels 123 anys de funcionament fins que es va clausurar definitivament en 1989. El present assaig il·lustra de manera ben gràfica la desídia amb la qual s'han administrat aquests servicis marginals, que no són mai una necessitat prioritària, com demostra l'evolució de l'assistència segons els fonaments ideològics de cada període històric, ja es tracte de caritat, de beneficència o de justícia social.

La veritat és que milers de pacients han patit els pitjors atropellaments durant quasi sis segles, mentre s'ha continuat presumint fins als nostres dies de la gesta mercedària, dels orígens humils de la Geperudeta i de València com a bressol de l'atenció als malalts mentals

Cándido Polo és llicenciat en Medicina i en Filosofia per la Universitat de València, on també va cursar el tercer cicle de Sociologia i Antropologia Social. Especialista en Psiquiatria, ha participat en la crítica i la superació del règim dels asils des de l'àrea de salut mental i ha contribuït a implantar el model comunitari sense deslligar-se del treball clínic ni de l'associacionisme professional i sociofamiliar. Entre les seues publicacions, predominen treballs sobre història i sociologia de les malalties mentals, com ara *Crónica del manicomio. Prensa, locura y sociedad* (1999) sobre el psiquiàtric de Bétera. En el 2008 va obtindre el Premi d'Assaig Juan Gil-Albert per *Sangre azul. Vida y delirio de Margarita Ruiz de Lihory* (2010).

NOVETATS09 tardor 2021.indd 25 27/9/21 14:21

estudis universitaris

El Monstre. Les presons de la Inquisició de València

Albert Toldrà i Vilardell

2021
Estudis Universitaris, 178
ISBN: 978-84-7822-902-4
304 pàgs.
215 x 125 mm
17 €

Pocs temes històrics com les presons de la Inquisició espanyola –institució a la qual Voltaire es referia com *le Monstre*– projecten sobre nosaltres unes imatges tan definides. És real, la idea que en tenim? Malgrat l'interés que puguen suscitar, han estat poc estudiades: a penes n'hi ha monografies històriques, i ocupen un lloc marginal en les obres generals. En aquest llibre, en un exercici de microhistòria, veurem en una llarga durada, des del segle XV fins a ben entrat el XIX, el tribunal de la Inquisició i la societat valenciana a través de les presons: com són, qui les habita, què hi ocorre i sobretot quina finalitat té tota aquesta maquinària. Un relat sobre l'edifici mateix, un palau que al llarg de tot el segle XVI és en procés continu de reforma i després coneix una llarga decadència. La detenció, els interrogatoris, la tortura, conformen una fàbrica d'obtenció de la veritat, mitjançant tècniques elaborades combinades amb violències inhumanes. En contrast amb l'organització moderna del Sant Ofici, el seu personal és corrupte i ineficaç; això, sumat a l'estat de les presons, suposa pèssimes condicions de vida dels captius –tot i que no tant com en altres presons de l'época–, malalties i morts, i malgrat les aparences permet la comunicació entre els presoners i amb l'exterior, i també evasions. Una reflexió sobre el fanatisme, la crueltat i el càstig, el poder i la repressió, i la presó.

La detenció pel Sant Ofici suposa d'entrada per al reu la ruïna econòmica i desintegració familiar, fam, debilitament i malalties a la presó, el trànsol de la tortura i probablement, en cas de condemna, la vergonya i l'estigmatització social per a ell i els seus descendents, i les galeres o una vida marginal, això si té sort i escapa de la foguera

Albert Toldrà va estudiar Història a la Universitat de València, on es va doctorar el 2007. Les seues recerques s'han orientat cap a la història cultural: la religiositat medieval i la predicació de sant Vicent Ferrer, la Inquisició i la història de la dona i de la sexualitat. Ha publicat, entre altres, *Aprés la mort. Un viatge amb sant Vicent al més enllà medieval* (2000, premi Octubre); *Asmodeu. Dona, dimoni i sexe a l'Edat Mitjana* (2011, premi Micalet); *La carn. Cos i sexualitat a l'Edat Mitjana* (2012); *Per la reixeta. Sol·licitació sexual en confessió davant la Inquisició de València (1651-1819)* (2017); *El plaer de la carn. Sexe i temperament en la cultura medieval* (2017, premi València del Magnànim), i *Il·luses, santes, falsàries* (2018).

NOVETATS09 tardor 2021.indd 26 27/9/21 14:21

estudis universitaris

Un rei, un déu, una acadèmia. El Regne de València als ulls del noble Bernat Català de Valeriola (1568-1607)

Carles Fenollosa

2021
Estudis Universitaris, 177
ISBN: 978-84-7822-896-6
152 pàgs.
215 x 125 mm
14 €

No sembla exagerat afirmar que, entre tota la muntanya de textos de l'edat moderna al Regne de València, el dietari íntim de Bernat Guillem Català de Valleriola (1568-1607) s'alça com un dels exemples més preciosos per tal d'entendre el període. Cavaller ennoblit, president de la famosa i castellanitzant Academia de los Nocturnos, escriptor *amateur* i polític professional, ha passat a la posteritat probablement per allò que va redactar amb més discreció: aquest dietari privat, escrit majoritàriament en valencià. És un document clau, no només perquè es tracte d'una mostra impagable del model de llengua escrita que podia fer servir llavors un membre de les classes altes de la capital, sinó també pel seu contingut, que ajuda a explicar tota una època. Encetat molt probablement amb motiu de la seua primera visita a la cort de Felip II de Castella el 1584 i acabat setmanes abans de la mort del seu autor, el quadern inclou pàgines sobre els contactes obsessius amb un rei que va definir Castella com el centre definitiu del poder de la monarquia hispànica i amb el seu hereu, sobre les intrigues de la vida política municipal, sobre els viatges a les defenses de la costa valenciana amenaçada pels pirates..., i de vegades sobre la vida privada del moment. Amb la seua ajuda, recorrerem unes dècades decisives en la història valenciana: a nivell polític, social, literari i lingüístic.

Mentrestant, com a cavaller valencià d'una capital de poder polític minvant, gravita enlluernat —igual que la resta de la classe dirigent autòctona— pel poder i la promoció que ofereix la monarquia centralitzada a Castella, potència militar, demogràfica, cultural i lingüística del moment, a la qual segueix fidelment, entre saraos i festes...

Carles Fenollosa Laguarda (València, 1989) és llicenciat i doctor en Filologia Catalana per la Universitat de València, professor i escriptor. Ha centrat els seus estudis acadèmics en la literatura valenciana moderna, especialment en la figura del noble Bernat Català de Valleriola (1568-1607) i el seu dietari, als qual ha dedicat la seua tesi doctoral. D'una altra banda, també ha realitzat aproximacions a la literatura del segle XIX, entre les quals hi ha l'edició de l'*Antologia* del poeta Víctor Iranzo en la «Biblioteca d'Autors Valencians» de la Institució Alfons el Magnànim. En l'àmbit de la literatura, és l'autor de la novel·la *Narcís o l'onanisme* (2018, Premi Lletraferit). Ha col·laborat també en publicacions periòdiques com el «Quadern» d'*El País*, *Saó* o *Lletraferit*.

NOVETATS09 tardor 2021.indd 27 27/9/21 14:21

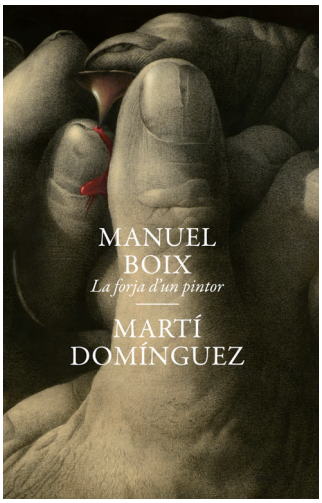

Vides d'Art

Manuel Boix. La forja d'un pintor

Martí Domínguez

2021
Vides d'Art, 1
ISBN: 978-84-7822-861-4
204 pàgs.
240 x 180 mm
30 €

Manuel Boix (l'Alcúdia, 1942) és un artista amb una singular, dilatada i coherent trajectòria artística, reconeguda internacionalment. La seua producció abraça el camp de la pintura, l'escultura, l'obra gràfica i la il·lustració. Vistes en conjunt, a més de testimoni d'un domini gairebé inabastable de tècniques i recursos compositius –on impera el detallisme i la precisió–, les seues creacions són un referent ineludible de la producció cultural contemporània del País Valencià.
Amb aquest assaig biogràfic que obri la nova col·lecció «Vides d'Art», el reconegut escriptor Martí Domínguez (Madrid, 1966) segueix l'estratègia discursiva de Marcel Proust. I hi evoca en els lectors unes «sensacions d'art», a través de les quals assoleix magistralment –amb una prosa viva i franca– el repte de resseguir el coratjós periple existencial en què es forja un pintor. Això és, un revolucionari. Un rebel.

Durant la carrera, Boix havia cultivat una pintura realista d'estil tímidament pop; tanmateix, en aquestes obres iniciàtiques el pintor de l'Alcúdia ja demostrava la seua capacitat per al dibuix i per a les atmosferes cuidades i fredes, delicades i inquietants. Boix combinava la utilització de motius iconogràfics d'arrel popular, com vells retrats familiars, estampes o manuscrits antics, per tal de meditar sobre el passat i el nexe amb el seu poble

Foto: Jesús Ciscar

Martí Domínguez (Madrid, 1966) és doctor en Biologia, professor de Periodisme de la Universitat de València i director des del 1999 de la revista de divulgació científica *Mètode*. Ha col·laborat en mitjans de comunicació, com ara *El Temps*, *La Vanguardia*, *Ara* i *El País*. Com a novel·lista ha publicat, entre altres, *Les confidències del comte de Buffon* (1997, premis Andròmina, Crexells i de la Crítica de la UV), *El secret de Goethe* (1999, premi Prudenci Bertrana i de la Crítica de la UV), *El retorn de Voltaire* (2007, premi Josep Pla), *La sega* (2016) o *L'esperit del temps* (2019, premi Òmnium). De les seues obres d'assaig podem destacar *Peiximinuti* (1993), *Bestiari* (2000) o *El somni de Lucreci: Una història de la llibertat del pensament* (2013, Premi Carles Rahola d'assaig).

NOVETATS09 tardor 2021.indd 28 27/9/21 14:21

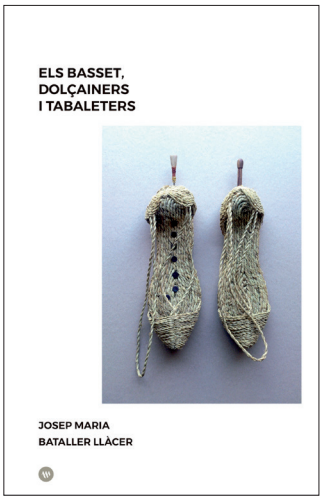

MÚSIQUES

Els Basset, dolçainers i tabaleters

Josep Maria Bataller Llàcer

2021
Músiques, 16
ISBN: 978-84-7822-815-7
308 pàgs.
230 x 150 mm
18 €

Els Basset de Benifairó de la Valldigna constitueixen una nissaga de dolçainers i tabaleters que es remunta a mitjan segle XIX i que ha arribat viva als nostres dies. Aquest llibre tracta sobre aquest llinatge de sonadors i tocadors en el qual es narra la seua evolució cronològica inserida en la història de la dolçaina i el tabal a la Safor durant aquest període, del qual s'han recopilat totes aquelles tocates provinents de diferents fonts documentals –tant en format gràfic, partitures, com en àudio– que interpretaven els antics Basset (tocates tradicionals), com també les noves composicions d'un dels Basset actuals, Josep Basset Alberola. La col·laboració prestada pels germans Alfons i Josep Basset Alberola, Rebeca Basset Peris –filla d'Alfons–, tots tres continuadors de la tradició dolçainera familiar, i Víctor Basset Alberola, ha sigut fonamental per a elaborar aquesta obra, en consideració al valor que cal atorgar a les informacions aportades les quals s'engalzen directament en la cadena de transmissió oral de la família Basset generació rere generació.

Deixant-se el seient i la taula quasi buida, només plena amb les corfes del tendre i dolç meló, anava la gent eixint de les cases i formant tireres de files on a una banda i enfront l'altra, ballaven al compàs del tabalet i la dolçaina. El dolçainer estava quiet i no es movia del seu lloc per a res. El carrer s'omplia d'una filera llarga de balladors que anaven sortint de totes les cases al so de la tocata que els cridava

Josep Maria Bataller Llàcer (Potries, la Safor, 1975) és mestre d'Educació Musical d'Educació Primària, titulat en els Estudis Professionals de Música per l'especialitat de dolçaina i mestre de dolçaina. Compta amb una trajectòria de més de vint anys com a dolçainer, desenvolupada sobretot al si de l'Associació Cultural de Dolçainers i Tabaleters de la Safor-UPG; des de 2003 ha sigut mestre de dolçaina en diferents poblacions de la Safor i en particular a Pego (la Marina Alta), on resideix. Ha rebut el mestratge dels dolçainers Frederic Santamaria de Beniarjó, Miquel Ruiz de Gandia, Pasqual Salort del Verger i Paco de Domingo de Carcaixent. És membre actiu de les colles Sarabanda d'Oliva i La Clandestina de Pego.

NOVETATS09 tardor 2021.indd 29 27/9/21 14:21

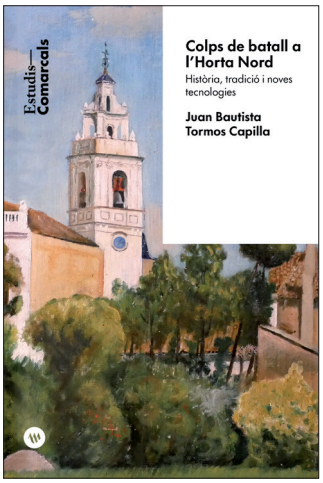

Estudis—
Comarcals

Colps de batall a l'Horta Nord. Història, tradició i noves tecnologies

Juan Bautista Tormos Capilla

2021
Estudis Comarcals, 13
ISBN: 978-84-7822-879-9
340 pàgs.
210 x 150 mm
18 €

Els aspectes sonors, musicals i acústics de les campanes de perfil tradicional valencià formen part inexorable de la nostra cultura, tradicions i patrimoni, i han convertit aquests instruments ancestrals en un mitjà de comunicació indiscutible per al poble valencià des del segle XIII. Aquest llibre ens apropa als diferents sistemes de tracció de les nostres campanes: manual, electromecànic i sobretot els que depenen de les noves tecnologies digitals. De fet, aquesta obra té una doble aportació: ser la primera aproximació a les campanes de la comarca de l'Horta Nord de València i també la primera que s'ha endinsat en l'estudi dels seus mecanismes i accessoris. A més, ací s'estudien els diferents tipus de tocs (manuals i electromecànics) amb l'ajuda de fotografies inèdites, taules, gràfics, esquemes d'automatismes i pentagrames que de manera didàctica ens ensenyen la part rítmica, l'harmonia i l'acústica que s'origina a la sala de campanes de la històrica vila d'Albalat dels Sorells. L'esmentada vila de l'Horta Nord és el centre neuràlgic del present treball de camp i d'investigació multidisciplinària que també ens acosta a la tradició de ventar els bronzes a les zones rurals: als campaners d'aquesta comarca, però sense negligir els que hi ha de cap a cap de la geografia valenciana i, fins i tot, en altres latituds espanyoles i europees. El present assaig il·lustrat és un testimoniatge privilegiat que es fa ressò de les nostres emocions, sentiments i identitat com a poble també en les primeres dècades del segle XXI.

Moltes persones pensen que solament es toca per cridar, per avisar. No obstant això, la immensa majoria dels tocs tradicionals servien, sobretot, per a acompanyar, per a informar, per a enviar missatges i per a indicar la pertinença a una mateixa comunitat

Juan Bautista Tormos Capilla és professor tècnic de Formació Professional d'Instal·lacions Electrotècniques i titulat en Música per l'especialitat de Piano. Les seues investigacions han anat dirigides al món de l'etnomusicologia i la imatgeria valenciana, principalment la del període de la postguerra. És autor de llibres com *Estudi musicològic als Gojos del Santíssim Crist de les Ànimes* (2006), *Los Gozos al Santísimo Cristo de la Sed de Gaibiel: imagen, poesía y música* (2009), *Art sacre: imatges* (2011), *Tresors del patrimoni imatger montcadí* (2012) i el monogràfic *La imagen de san Vicente Ferrer de Vinalesa* (2013). A més, té publicats nombrosos articles sobre aquesta temàtica.

NOVETATS09 tardor 2021.indd 30 27/9/21 14:21

La catedral barroca. Iglesia, sociedad y cultura en la València del siglo XVII (volumen 4)

Emilio Callado Estela (ed.)

2020
ISBN: 978-84-7822-908-6
372 pàgs.
245 x 170 mm
19 €

La catedral de València fue protagonista de un periodo histórico crucial tanto para la Iglesia local como para el entonces Reino, la propia España y la Europa coetánea en general: el siglo XVII. Tiempo marcado por una situación de crisis en un contexto continental de depresión con ingredientes particulares en el territorio valenciano. El impacto de todo ello se dejaría sentir de manera muy especial en la seo. El cabildo metropolitano fue destino para los vástagos de ilustres linajes autóctonos que trajeron hasta el templo filias y fobias bajo la especie de un bandolerismo endémico en el reino. Figuras notables en ocasiones que nutrieron el episcopado patrio convertidas en agentes de la corona, empeñada en controlar los mecanismos de elección capitular con los consiguientes encontronazos habidos a cuenta de ello, fuera con los mismos canónigos, la mitra o incluso la Santa Sede. Igualmente polémicas fueron las relaciones del cabildo con los arzobispos de turno o con la Inquisición y no menos notable resultó la penetración en la catedral de los planteamientos contrarreformistas tras el Concilio de Trento, así como la modificación de los hábitos mentales y actitudes morales de sus miembros fruto de la nueva regulación. Muchos de estos clérigos compatibilizaron su prebenda en la iglesia mayor con el ejercicio de la docencia en la Universidad a través de las cátedras pavordías, participando desde ellas en las grandes controversias teológicas postridentinas.

La existencia de beatas rompe la dicotomía que pretende establecerse aludiendo a que las mujeres solo tenían como alternativas el matrimonio o el convento. Era otra alternativa que las mujeres podían elegir sin necesidad de entrar en un convento ni de optar por el matrimonio

Emilio Callado Estela (Valencia, 1973), es profesor titular de Historia en la Universidad CEU Cardenal Herrera de Valencia e investigador principal del proyecto *La catedral barroca. Iglesia, sociedad y cultura en la València del siglo XVII, financiado por el Ministerio de Economía y Empresa del Gobierno de España (HAR2016-7497-R).*

NOVETATS09 tardor 2021.indd 31 27/9/21 14:21

Col·laboració amb Andana Editorial

Temporada de collita

Alba Flores, Ángel Abellán

2021
ISBN: 978-84-17497-96-5
122 pàgs. 245 x 175 mm
18 €

Premi València 2020 de Novel·la Gràfica

Múrcia, 2009. Juli, una universitària perduda i desmotivada, acaba de ser contractada en una fàbrica on predomina el color ciment i l'olor de bresquilla. Allí coneixerà un grup ben divers de companys i companyes de treball amb qui establirà una profunda relació d'amistat, sobretot amb Rita, de mitjana edat, i amb Paqui, a punt de jubilar-se. *Temporada de collita* ens mostra tres generacions distintes de dones que es reuneixen, cada matí a les onze, per menjar-se l'entrepà de l'esmorzar (no proveu de llevar-li el xoriç a Paqui, avisem) i parlar de les pors, inquietuds, diferències i similituds que les acosten i allunyen alhora. Tot això mentre contemplen, encantades, el camp de bresquilles que s'estén darrere de la fàbrica de conserves.

Coedició amb Pruna

Del Saler al Túria

Carles Dolç. Pròleg de Maria Josep Picó

2021
ISBN: 978-84-7822-889-8
162 pàgs. 210 x 130 mm. 15 €

La iniciativa que s'oposava a urbanitzar el Saler va agafar un gran protagonisme en la vida ciutadana valenciana, sobretot l'any 1974, encara sota la dictadura. Dos anys després, el 1976, quan l'oposició veïnal articulada pel moviment ciutadà El Saler per al Poble ja havia aconseguit que es congelara el pla, la proposta de fer el llit del Túria verd pren el relleu. L'arquitecte Carles Dolç ha fet una crònica rigorosa de les mobilitzacions del Saler i el Túria, dues iniciatives, que, tot i que distintes, estan entrelligades i han quedat unides en la història dels moviments ciutadans de València. La perspectiva actual ens permet destacar no només l'èxit que obtingueren en aquells moments, sinó sobretot el que han comportat per al bon disseny urbà de València i el benestar de la població. Els moviments ciutadans són expressió d'idees i sentiments socials que formen part de les ciutats democràtiques i que en molts casos han sigut decisius per fer-les millors.

NOVETATS09 tardor 2021.indd 32 27/9/21 14:21

Coedició amb PUV

El cost humà de la repressió al País Valencià (1936-1956)

Vicent Gabarda Cebellán

2021
ISBN: 978-84-7822-883-6
672 pàgs. 240 x 160 mm
29,50 €

1936-1956. Vint anys i milers de víctimes que amb la seua desaparició van causar dolor en uns familiars que continuaran patint durant anys les conseqüències de la repressió; una repressió sobre persones que són acusades de pensar diferent de com ho feien els seus botxins, de creure distint de com ho feien els seus denunciants, de defensar unes idees, una forma de vida, de treball, diferent de la dels seus contraris. El cost humà de la repressió. Les víctimes de la repressió franquista i republicana s'afegeixen a les morts produïdes en els fronts de guerra o pels bombardejos sobre les ciutats de rereguarda d'una incivil guerra civil. No es tracta d'igualar dues repressions, però sí que cal pensar que per tot arreu hi va haver viudos, viudes, orfes, robatoris, saquejos, confiscacions, assassinats, extorsions, terror calent, terror fred, actuacions incontrolades.

Coedició amb Drassana

Joan-Jeroni de Vilaragut (1421-1463). El fill secret de la reina Margarida de Prades

Abel Soler

2021
ISBN: 978-84-7822-913-0
220 pàgs. 240 x 170 mm
21,95 €

¿Què faríeu si visquéreu reclosos des de la infància en un monestir del segle XV i vos descobriren, de colp i volta, que sou el fill d'una reina i d'un insigne cavaller? Eixa és la situació en què es trobà en plena adolescència Joan-Jeroni de Vilaragut i de Prades, el fill secret de Margarida de Prades, l'última reina autòctona de la Corona d'Aragó. El llibre que teniu a les mans té un argument veritablement novel·lesc, però forma part de la nostra història. El jove Vilaragut es desfeu de l'hàbit de monjo de Poblet i proclamà: «No m'és possible fallir o desistir!», enmig de la busca d'una identitat cavalleresca que li havia sigut arravatada. En les seues aventures per Itàlia i València l'acompanyaran parents, amics fidels i dones sàvies i rebels. Un viatge per la història que no oblidareu mai.

NOVETATS09 tardor 2021.indd 33 27/9/21 14:21

Coedició amb Edicions del Buc

Nit fidel i virtuosa

Louise Glück
Traducció de Núria Busquet Molist

2020
ISBN: 978-84-7822-885-0
187 pàgs. 195 x 125 mm
18 €

La poesia d'aquesta escriptora ha estat titllada de «confessional», molt conreada en la poesia anglosaxona. En Glück els versos ens diuen que «Jo era com una llum brillant passant a través d'una cambra fosca», si la cambra fosca és el llenguatge, sempre mentider, que es desvetla per la contingència de la mateixa vida. La seua producció literària brilla, entre altres coses, perquè exigeix un paper actiu al lector.
«*Nit fidel i virtuosa* es tracta d'un dels seus llibres més potents, subtils i profunds», D. Sam Abrams. *El Punt-Avui*. 21-05-17.
Louise Elisabeth Glück (Nova York, 22 d'abril de 1943) és una poeta estatunidenca en llengua anglesa. Va ser la dotzena poeta premiada per la Biblioteca del Congrés dels Estats Units (2003-2004). Va rebre el Premi Nobel de Literatura l'any 2020.

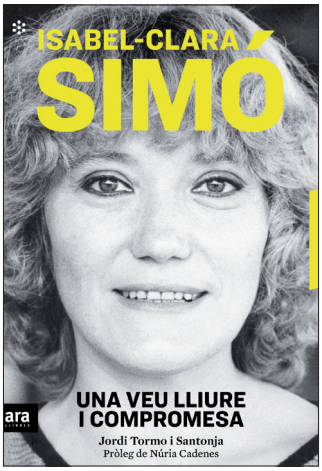

Coedició amb Ara Llibres

Isabel-Clara Simó. Una veu lliure i compromesa

Jordi Tormo Santonja. Pròleg de Núria Cadenes

2021
ISBN: 978-84-7822-882-9
224 pàgs. 230 x 160 mm
19 €

L'única biografia autoritzada d'Isabel-Clara Simó ens mostra, en tota la seua dimensió, una vida intensa dedicada a les lletres catalanes i a la defensa de les llibertats nacionals. Alcoiana de naixement, valenciana de cor i catalana per convicció, ha estat una de les escriptores més prolífiques i estimades per lectores i lectors de totes les edats. En els més de quaranta anys de trajectòria literària va cultivar amb èxit tots els gèneres i va contribuir a normalitzar la lectura en català. El seu compromís amb la llengua catalana i amb el feminisme va ser constant i el va defensar des de tots els fronts: l'ensenyament, el periodisme, l'escriptura i la lluita social i política. El biògraf Jordi Tormo va conversar amb Isabel-Clara Simó en la recta final de la seua vida, i s'ha submergit en els seus arxius personals, els llibres i els records d'amics i familiars per elaborar un retrat íntim i poderós, homenatge a una personalitat apassionada, tenaç i vital.

NOVETATS09 tardor 2021.indd 34 27/9/21 14:21

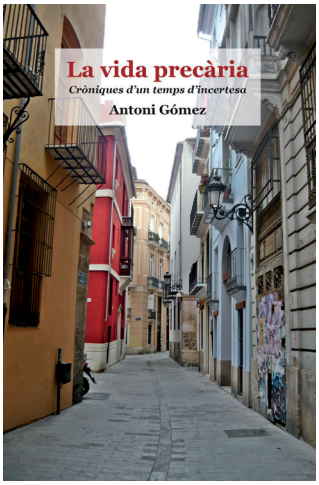

Coedició amb Lletra Impresa

La vida precària. Crònniques d'un temps d'incertesa

Antoni Gómez

2020
ISBN: 978-84-7822-888-1
252 pàgs. 225 x 160 mm
18,50 €

Recull de setanta articles publicats al diari *Levante-EMV* que conformen un lúcid diagnòstic del temps que vivim des de l'òptica del periodisme i de l'anàlisi sociològica de l'actualitat. Amb una mirada perspicaç i rigorosa, l'autor cerca entre les ombres de la superfície més immediata una mica de llum que aporte claredat a una època en què hem perdut les certeses i les seguretats, i on la precarietat sembla haver-se instal·lat en les societats contemporànies, enmig d'una globalització massa sovint unidireccional i discriminatòria. El coronavirus ens ha fet xafar definitivament de peus a terra, ha posat en qüestió l'estabilitat de les societats occidentals en termes sanitaris i econòmics, ha fet més vulnerables les nostres vides i ha accentuat la bretxa amb els països en vies de desenvolupament o directament subdesenvolupats. Però el món ja s'havia enfrontat anteriorment a altres problemes de gran abast.

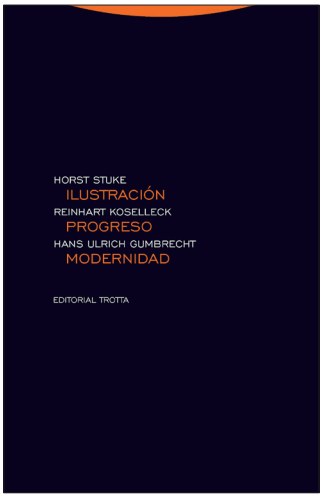

Coedició amb Trotta

Ilustración, progreso, modernidad

Horst Stuke, Reinhart Koselleck, Hans U. Grumbrecht

2021
ISBN: 978-84-7822-900-0
312 pàgs. 230 x 145 mm
24 €

El nombre de Reinhart Koselleck ha pasado a la posteridad por ser, junto a Werner Conze y Otto Brunner, el editor del portentoso diccionario *Conceptos históricos fundamentales. Léxico histórico del lenguaje político-social en Alemania*, del que se han extraído las tres voces que se reúnen en el presente volumen. Koselleck fue el principal proveedor de las directrices programáticas de esa cartografía conceptual de la modernidad, a la par trabajo teórico y de campo, historia conceptual uncida a una teoría de los tiempos históricos. En el lapso temporal cubierto por dicho programa, de 1750 a 1850, se forja y adquiere pregnancia la tríada conceptual aquí propuesta: Ilustración, progreso, modernidad.
A la primicia conceptual y terminológica de la Ilustración le es inherente una conciencia de ruptura que llega a su apoteosis con la Revolución francesa y anuncia la mudanza del mismo concepto de revolución, que de significar previamente un movimiento cíclico y recurrente pasa a mentar un acontecimiento único e irrepetible y a inaugurar un futuro ignoto.

NOVETATS09 tardor 2021.indd 35 27/9/21 14:21

Coedició amb Eina Cultural

Anuari cultural valencià 2020

José Manuel Rambla Moya (coord.)
Disseny, Tomàs Gorria

2021
ISBN: 978-84-7822-899-7
220 pàgs. 310 x 230 mm. 15 €

La pandèmia de covid-19 provocà el 2020 la destrucció d'uns 14.000 llocs de treball en el sector cultural de la Comunitat Valenciana. Esta és una de les dades que arreplega l'*Anuari Cultural Valencià 2020*. Precisament, la precarietat que caracteritza el sector cultural és un dels trets que l'anuari posa de manifest. De fet, la major part del teixit cultural valencià està compost per microempreses i autònoms, la qual cosa el converteix en especialment vulnerable davant de conjuntures adverses, que han tingut la màxima expressió durant l'actual crisi de la covid-19. Coeditat per la Institució Alfons el Magnànim i Eina Cultural, l'*Anuari Cultural Valencià* vol ser una ferramenta de debat i anàlisi sobre el projecte cultural valencià. El periodista José Manuel Rambla ha coordinat els continguts de la publicació, en l'elaboració de la qual han participat més de quaranta col·laboradors procedents del periodisme cultural, les universitats i la gestió cultural.

Coedició amb PUV

Arquitectura y urbanismo valenciano en el franquismo (1939-1975)

Pascual Patuel

2021
ISBN: 978-84-7822-877-5
544 pàgs. 260 x 210 mm
40 €

Aunque los casi cuarenta años que duró el franquismo constituyen una etapa dominada por el autoritarismo político, en el contexto de la arquitectura y el urbanismo desarrollados en el seno del mundo valenciano hay que valorar la labor de muchos arquitectos que supieron entroncar con la modernidad constructiva urbanística y convertirse en excelentes profesionales, a pesar de los condicionantes y las directrices impuestos por un gobierno dirigista. Guiados por el eje cronológico y la evolución de las tipologías constructivas y los diseños urbanísticos, en el horizonte que se abre tras la Guerra Civil española se puede deslindar bien la presencia de dos periodos arquitectónicos que compartieron cronología, inquietudes y lenguajes: el historicismo de la postguerra y la renovación racionalista de mediados de los cincuenta. Una contribución fundamental al conocimiento de nuestra arquitectura reciente y el ámbito urbanístico en el que creció, debidamente contextualizados.

NOVETATS09 tardor 2021.indd 36 27/9/21 14:21

Pròximes publicacions

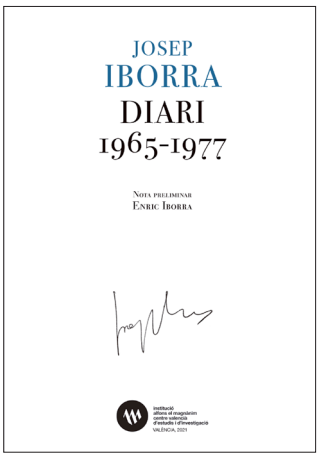

Diari 1965-1977

Josep Iborra

Obra Literària de Josep Iborra, 3

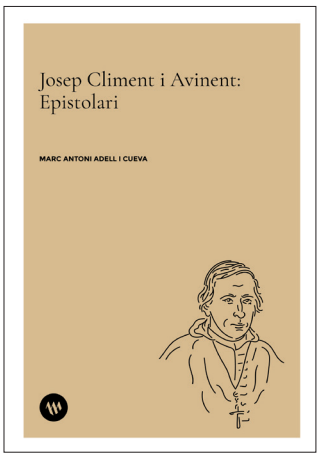

Josep Climent i Avinent: Epistolari

Marc Antoni Adell

Debats, 37

¿El turismo es un gran invento?

Jorge Villaverde i Ivanne Galant

Adés & Ara, 12

Música per a clarinet d'Eduard López-Chavarri

Luis Fernández Castelló (estudi i transcripció)

Partitures, 14

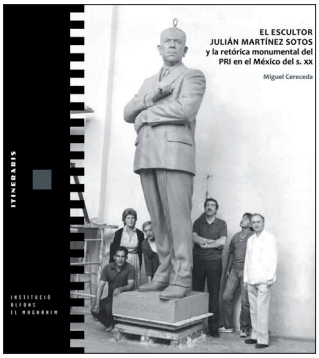

El escultor Julián Martínez Sotos

Miguel Cereceda

Itineraris, 23

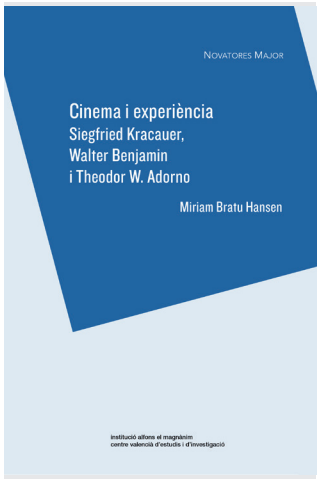

Cinema i experiència. Sigfrid Kracauer, Walter Benjamin i Theodor W. Adorno

Miriam Bratu Hansen

Novatores Major, 3

NOVETATS09 tardor 2021.indd 37 27/9/21 14:21

REVISTA VALENCIANA DE FILOLOGIA

Director: Vicent J. Escartí

2021 / 310 pàgs. 260 x 200 mm
ISSN: 0556-705 X / 6 €

0556-705 X

Núm. 5, 2a època, 2021. **El record de les Germanies**

Joan Iborra: Alimares en la fosca. Martí de Viciana i la Germania. **Pablo Pérez:** La documentació de les Germanies: els processos contra els agermanats. **Vicent Baydal:** «Íntegra fidelitat a Sa Majestat». La ciutat de Barcelona davant l'esclat de la Germania valenciana. **Vicent J. Escartí:** Algunes notícies sobre les Germanies, en un manuscrit desconegut. **Gabriel Ensenyat:** El (no) record de la Germania a Mallorca (segle XVI). **Josep Miquel Conca:** La Segona Germania o la reminiscència d'una vella revolta. **Rafael Roca:** El record de la Germania a la segona meitat del segle XIX i el primer terç del XX. **Alaitz Zalbidea:** La revista *Germania* (1925-1926): un altaveu del valencianisme ratpenatista. **M. Jesús Francés:** El record polièdric de la Germania. **Antoni Furió:** Les Germanies en la historiografia i la literatura: una visió pendular // Miscel·lània: **Victòria Bauçà:** «Pel seu estament, condició i qualitat»: la representació de l'estament en la Mallorca de la modernitat. **Arantxa Llàcer:** La història contada entre prestatges i missives: la correspondència inèdita entre el comte de Guimerà i Jaume Ramon Vila. **Marc Sogues:** El tòpic de la bonaventura de la gitana en dues poesies de la Guerra de Successió. **Raül Sanchis:** La «Dansa per a sant Vicent Ferrer» del manuscrit 3619 de la Biblioteca de Catalunya i el seu context coreoteatral festiu. **Francesc Viadel:** Un país sense novel·la. L'aventura editorial de «L'Eros de Picadilly Circus» de Mercè Linyan i el seu context literari. **Katiuscia Darici:** Set dies sense sortir de casa: el matrimoni com a destí i reclusió a «La filla estrangera» de Najat El Hachmi.

REVISTA

EDICIONS EN CASTELLÀ I EN VALENCIÀ

DEBATS

Director: Joaquim Rius Ulldemolins

9 770212 058502

2020 / 168 pàgs.
260 x 200 mm
ISSN: 0212-0585 / 6 €

vol. 134/2. **Tuitar, *postejar*, bloguejar: ciberactivismes feministes contra violències sexistes per la pau i la igualtat**

Coordinació: **Ana M. González Ramos i Verònica Gisbert-Gràcia.** Presentació del monogràfic. **Maria A. García de León:** Nosotras nunca estuvimos allí. Quadern: **Carme Magallón Portolés:** L'extremisme violent: un repte per al feminisme pacifista. **Ana M. González Ramos, Beatriz Revelles-Benavente i Verònica Gisbert-Gracia:** Ciberactivisme contra les violències sexuals: #BringBackOurGirls. **Beatriz Revelles-Benavente:** Discursos polítics feministes en l'era digital: anàlisi del discurs dels nous materialismes de la cibercampanya #BringBackOurGirls. **Maria Teresa García Català:** Anàlisi *big data* de la cibercampanya #BringBackOurGirls. **Blessing Datiri:** Activisme en línia contra la violència de gènere: com el feminisme africà utilitza Twitter per a progressar. **Macarena Hanash Martínez:** La ciberresistència feminista a la violència digital: sobreviure al Gamergate. Punts de vista: **Maria Patricio Mulero i Caroline Achouri:** És feminista la dansa oriental? Transferències culturals entre l'empoderament femení i l'imaginari orientalista. Entrevista: **Begonya Enguix:** Entrevista a Obiageli Ezekwesili. Articles. **Germán Llorca:** Vaga-xarxa: una proposta per a reorientar les lluites socials en el segle XX.

REVISTA
EDICIONS EN CASTELLÀ I EN VALENCIÀ

DEBATS

Director: Joaquim Rius Ulldemolins

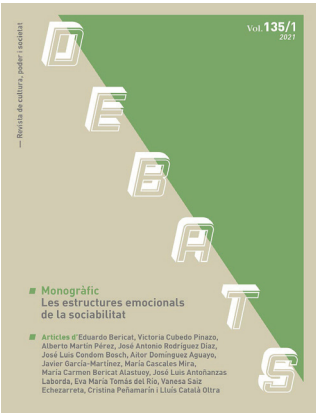

9 770212 058502

2021 / 160 pàgs.
260 x 200 mm
ISSN: 0212-0585 / 6 €

vol. 135/1. Les estructures emocionals de la sociabilitat

Coordinació: **Eduardo Bericat, Victoria Cubedo.** Presentació del monogràfic. Quadern: **Alberto Martín Pérez, José Antonio Rodríguez Díaz, José Luis Condom Bosch i Aitor Domínguez Aguayo:** Receptes per a la felicitat: una proposta per a l'anàlisi de l'orientació moral d'accions i emocions. **Javier García-Martínez:** Definir la depressió: materialitats endògenes, immaterialitats exògenes. **María Cascales Mira:** La gestió emocional en el treball de la població espanyola. Anàlisi quantitativa a través de la construcció d'un índex de qualitat emocional del treball i la seua vinculació amb l'estructura social. **María Carmen Bericat Alastuey, José Luis Antoñanzas Laborda i Eva María Tomás del Río:** Anàlisi del discurs afectiu en el procés de canvi de model de relació laboral: la gestió de l'entorn per mitjà de la negociació col·lectiva. **Vanesa Saiz Echezarreta i Cristina Peñamarín:** Confrontació emocional i deliberació pública sobre sexe de pagament. La pugna entre fàstic i vergonya. Punts de vista: **Juan A. Roche Cárcel:** Cossos i emocions solitàries en l'art plàstic contemporani occidental **Alícia Villar-Aguilés i Vicenta Tasa Fuster:** Interseccionalitat i polítiques públiques d'igualtat. Elements per al debat. Entrevista: **Joan Canela:** Entrevista a Ivan Miró. Articles: **Lluís Català Oltra:** L'objectivació de la identitat europea en els tractats i en les declaracions de les institucions europees.

9 770212 058502

2020 / 324 pàgs.
260 x 200 mm
ISSN: 0212-0585 / 6 €

Annual Review 5/2020

EDICIÓ EN ANGLÉS

Special Issue. Valencians and The Ballot Box: Political Parties During the 2019 Elections.
Contributions. S. Enguix Oliver, B. Marín Pérez, J. M. Pavía, C. Aybar, A. Peris Blanes, G. López García, L. Cano Orón, V. Fenoll, S. Sánchez Castillo, S. Marcos García, N. Viounnikoff-Benet, A. Casero Ripollés, C. López Olano, A. Carratalà, D. Palau Sampio, R. Roig, J. Martín Cubas, P. Rochina Garzón, F. Clemente González, J. Rekawek, A. J. González Rueda, A. Ariño Villarroya and A. Barrio.

Special Issue. Tweeting Posting, Blogging: Feminism features in the battle against sexist violence and for peace and equality.
Contributions. M. A. García de León, C. Magallón Portolés, A. M. González Ramos, B. Revelles-Benavente, V. Gisbert-Gracia, M. T. García Català, B. Datiri, M. Hanash Martínez and G. Llorca Abad.

Disponible en el App Store

DISPONIBLE EN Google Play

NOVETATS09 tardor 2021.indd 39 27/9/21 14:21

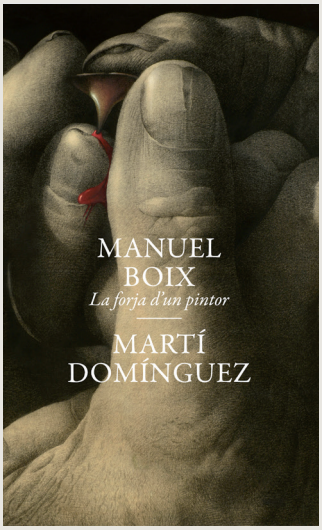

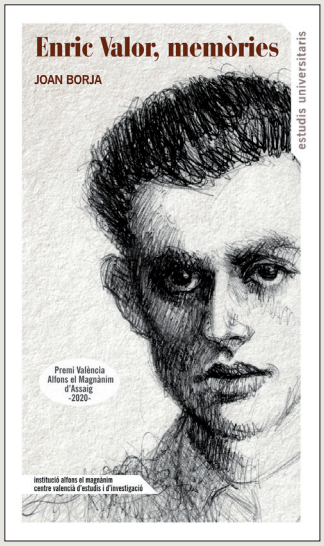

El repte de resseguir el coratjós periple existencial en què es forja un pintor. Això és, un revolucionari. Un rebel.

L'obra i la biografia d'un autor imprescindible en la nostra història literària

La vida i l'obra d'Enric Valor, recordades pel seu fill primogènit

institució
alfons el magnànim
centre valencià
d'estudis i d'investigació

Pots trobar les nostres publicacions en:
www.alfonselmagnanim.net

i a la teua llibreria habitual

C/ Corona, 36
46003 València
Tel.: +34 963 883 169
contacte@alfonselmagnanim.com
www.alfonselmagnanim.net

Sendra Marco,
Distribució d'Edicions, SL.
C/ de la Taronja, 16
46210 Picanya (València)
Tel.: +34 961 590 841
Fax: +34 961 590 845
sendra@sendramarco.com
www.sendramarco.com

LliG. Llibres de la Generalitat
LliG - València
C/ Navellos, 15
46003 València
Tel.: +34 963 424 756
www.llig.gva.es

UNE (Unión de Editoriales Universitarias)
Librería BOE. Espacio UNE
C/ Trafalgar, 27
28010 Madrid
libreria@une.es
http://www.une.es

DIPUTACIÓ DE VALÈNCIA
Vicepresidència